

RPW/2470/2026
Data: 2026-01-19

PODPIS ZAUFANY
PIOTR
KILANOWSKI
15.12.2025 15:24:51 GMT+1
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

Politechnika Warszawska
Wydział Architektury
ul. Koszykowa 55
00-659 Warszawa
za pośrednictwem:
Rady Doskonałości Naukowej
pl. Defilad 1
00-901 Warszawa
(Pałac Kultury i Nauki, p. XXIV, pok. 2401)

dr inż. arch. Piotr Kilanowski

Politechnika Warszawska
Wydział Architektury
Zakład Architektury Polskiej
ul. Koszykowa 55, 00-659 Warszawa

Wniosek

z dnia 15.12.2025 r.

o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie architektura i urbanistyka

Określenie osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego:

Monografia naukowa pt. „Architektura gmachów użyteczności publicznej doby wczesnego modernizmu na ziemiach Królestwa Polskiego (1909-1914)”.

Wniosuję – na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – aby komisja habilitacyjna podejmowała uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu ~~tajnym~~/jawnym*¹

Zostałem poinformowany, że:

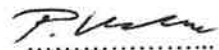
Administratorem w odniesieniu do danych osobowych pozyskanych w ramach postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego jest Przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej z siedzibą w Warszawie (pl. Defilad 1, XXIV piętro, 00-901 Warszawa).

Kontakt za pośrednictwem e-mail: kancelaria@rdn.gov.pl, tel. 22 656 60 98 lub w siedzibie organu. Dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 6 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia UE 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w związku z art. 220 - 221 oraz art. 232 – 240 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w celu przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz realizacji praw i obowiązków oraz środków odwoławczych przewidzianych w tym postępowaniu.

Szczegółowa informacja na temat przetwarzania danych osobowych w postępowaniu dostępna jest na stronie www.rdn.gov.pl/klauzula-informacyjna-rodo.html

¹ * Niepotrzebne skreślić.

Piotr Kilanowski

.....

Załączniki:

- 1). Dane wnioskodawcy
- 2). Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk
- 3). Autoreferat
- 4). Wykaz osiągnięć
- 5). Kopie wybranych publikacji
- 6). Kopie wybranych dokumentów i prac

RPW/2470/2026
Data: 2026-01-19

PODPIS ZAUFANY

PIOTR
KILANOWSKI

15.12.2025 15:24:50 GMT+1
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

DOKUMENTACJA DO WNIOSKU O PRZEPROWADZENIE POSTĘPOWANIA
HABILITACYJNEGO

ZAŁĄCZNIK NR 3

AUTOREFERAT

DR INŻ. ARCH. PIOTR KILANOWSKI
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
ZAKŁAD ARCHITEKTURY POLSKIEJ

GRUDZIEŃ 2025

1. Imię i nazwisko

Piotr Kilanowski

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

2004, dyplom technika budownictwa w specjalności dokumentacja budowlana, uzyskany w Technikum Architektoniczno-Budowlanym im. Stanisława Noakowskiego w Warszawie, za pracę dyplomową pt. „Budynek ratusza w małym mieście”. Promotor: mgr inż. arch. Anna Maria Piętak.

2008, dyplom inżyniera architekta uzyskany na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, za obronę pracy dyplomowej pt. „Budynek wielofunkcyjny - biura, mieszkania, sklepy, garaże – ul. Sienkiewicza 10, Warszawa”. Promotor: prof. nzw. dr inż. arch. Marek Budzyński. Recenzent: dr inż. arch. Waldemar Bezpałko.

2010, dyplom magistra inżyniera architekta uzyskany na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, za obronę pracy dyplomowej pt. „Dworzec kolejowy Warszawa Gdańska”. Promotor: prof. nzw. dr inż. arch. Marek Budzyński. Recenzent: dr inż. arch. Marta Sroczyńska.

2018, dyplom doktora inżyniera architekta uzyskany na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, za obronę dysertacji doktorskiej pt. „Charakterystyczne rozwiązania i motywy w architekturze kamienic warszawskich od około 1900 do 1914 roku na przykładzie twórczości Ludwika Panczakiewicza oraz spółek autorskich: Wacław Heppen – Józef N. Czerwiński i Henryk Stifelman – Stanisław Weiss”. Promotor: dr hab. inż. arch. Małgorzata Rozbicka, prof. PW. Recenzenci: prof. dr hab. inż. arch. Jadwiga Roguska, prof. dr hab. inż. arch. Maria J. Sołtysik.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

-od **2017** na stanowisku asystenta w Zakładzie Architektury Polskiej na Wydziale Architektury PW, w wymiarze ½ etatu dydaktyczno-naukowego.

-od 2019 na stanowisku adiunkta w Zakładzie Architektury Polskiej na Wydziale Architektury PW, w wymiarze ½ etatu dydaktyczno-naukowego.

-od 2021 na stanowisku adiunkta w Zakładzie Architektury Polskiej na Wydziale Architektury PW, w wymiarze pełnego etatu dydaktyczno-naukowego.

4. **Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.**

a). Główne osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego:

-Autorska monografia naukowa pt. „Architektura gmachów użyteczności publicznej doby wczesnego modernizmu na ziemiach Królestwa Polskiego (1909-1914)”, wydana latem 2025 roku nakładem Oficyny Wydawniczej Politechniki Warszawskiej, ISBN: 978-83-8156-753-4 (wydanie drukowane), ISBN: 978-83-8156-754-1 (wydanie elektroniczne) - zał. 5-1.

-Recenzje naukowe (wydawnicze):

dr hab. inż. arch. Joanna Olenderek, prof. nzw. PŁ
Instytut Architektury i Urbanistyki
Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Politechnika Łódzka

dr hab. inż. arch. Marcin Gawlicki, prof. SANS
Wydział Architektury, Inżynierii i Sztuki
Sopocka Akademia Nauk Stosowanych

b). Omówienie dotychczasowej aktywności naukowej:

Początki moich zainteresowań które po latach przeistoczyły się m. in. w działalność na polu naukowym wiązać należy ze schyłkowym okresem uczęszczania do Technikum Architektoniczno-Budowlanego im. S. Noakowskiego w Warszawie (1999-2004). W owym czasie coraz bardziej świadomie dostrzegać zacząłem dzieła architektury dawnej, a w szczególności spuściznę intensywnego ruchu budowlanego drugiej połowy XIX i początku XX wieku, z którą wiązało się powstanie większości zabudowy do dziś współtworzącej centralne partie zarówno największych ośrodków miejskich jak też drugorzędnych i mniejszych miast. W warunkach warszawskich, w największym stopniu moją uwagę zwracały kamienice czynszowe oraz mniej liczne gmachy publiczne czy przemysłowe, widocznie wyróżniające się w strukturze miasta, nie tylko z uwagi na walory architektoniczne, ale również stosunkowo skromną w porównaniu z innymi ośrodkami ich reprezentację, co stanowiło konsekwencję dramatycznych zniszczeń wyrządzonych w latach 1939-1945 w substancji budowlanej tego miasta. Cenniejsze przykłady architektury powstałej we wspomnianym okresie, a zwłaszcza w jego ostatniej fazie, tj. w latach od około 1900 do 1914, wzbudzały we mnie rodzaj szczególnego podziwu i zainteresowania, czemu stopniowo towarzyszyć zaczęła potrzeba poznania i zrozumienia jego przyczyn.

Próby pogłębienia stanu wiedzy na temat architektury i budownictwa przełomu XIX i XX wieku kontynuowałem wraz z rozpoczęciem studiów na Wydziale Architektury PW w 2004 roku. Wówczas zetknąłem się m. in. z pierwszymi opracowaniami badawczymi poświęconymi tym zagadnieniom, autorstwa m. in. Małgorzaty Omilanowskiej, Krzysztofa Stefańskiego, Jadwigi Roguskiej czy Małgorzaty Rozbickiej, zetknąwszy się z częścią spośród wyżej wymienionych badaczy w ramach zajęć. Na wspomnianym etapie większe zaangażowanie na polu badawczym uniemożliwiał mi jednak zarówno brak odpowiedniego warsztatu naukowego, jak również znaczące obciążenie związane z interdyscyplinarnym charakterem studiów oraz znaczącą liczbą przedmiotów wymagających stałej uwagi. Dążenia do pogłębienia własnego stanu wiedzy realizowałem wówczas przede wszystkim prowadząc indywidualnie studia nad zachowanymi kamienicami i gmachami publicznymi z wykorzystaniem warsztatu rysunkowego, sporządzając w plenerze rysunki perspektyw, elewacji oraz szkice wybranych fragmentów i detali kilkudziesięciu budynków warszawskich. Od 2006 roku rozszerzyłem wspomniane studia o inne europejskie ośrodki miejskie, organizując plenery rysunkowe dla studentów architektury w kraju i za granicą. Pogłębione w ten sposób studia na temat układów, brył, kompozycji elewacji i detali historycznych budowli starałem się twórczo wykorzystać m. in. w projektach studenckich i konkursowych opracowanych w latach 2004-2010.

Doświadczenia z okresu studiów przyczyniły się do decyzji o dalszym rozwoju zawodowym na dwóch płaszczyznach – projektowej i naukowej. Po uzyskaniu dyplomu magistra inżyniera architekta, w roku 2010 podjąłem pracę w wymiarze pełnego etatu w pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska”, specjalizującej się w adaptacjach, przebudowach, nadbudowach i rozbudowach budynków historycznych i zabytkowych. Jednocześnie, z początkiem 2011 roku rozpocząłem studia doktoranckie na Wydziale Architektury PW, z zamiarem przygotowania dysertacji poświęconej autorskim zestawom form i motywów występujących w praktyce architektonicznej wybranych warszawskich architektów i budowniczych czynnych przed 1914 rokiem. Kolejne lata wiązały się z próbami wypracowania odpowiedniego warsztatu naukowego, w tym m. in. szeroko zakrojonymi badaniami archiwalnymi, bibliograficznymi i terenowymi pod kątem dysertacji doktorskiej jak również przygotowaniem pierwszych artykułów. Mowa o tekstach poświęconych wkładowi architektów łódzkich w warszawskie budownictwo przed rokiem 1914 w czasopiśmie „Spotkania z Zabytkami” z roku 2014 oraz artykule omawiającym dokumentację archiwum Biura Odbudowy Stolicy jako źródło wiedzy na temat warszawskich realizacji autorskich spółek architektoniczno-budowlanych Józef N. Czerwiński – Wacław Heppen i Henryk Stifelman – Stanisław Weiss. Pierwszy z wymienionych tekstów zawierał niepodjętą wcześniej próbę uporządkowania stanu wiedzy na temat aktywności twórczej łódzkich architektów Dawida Landé i Gustawa Landau w Warszawie, stanowiąc rozwinięcie częściowych badań nad strukturą i dorobkiem twórczym miejscowego środowiska architektów i budowniczych przed wybuchem pierwszej wojny światowej (zał. 5-11). Drugi poświęcono natomiast próbom rozpoznania architektury oraz rozwiązań budowlanych i technicznych sumarycznie 28 niezachowanych kamienic warszawskich projektu dwóch uznanych autorskich spółek architektoniczno-budowlanych na podstawie analiz niebadanych dotąd pod tym kątem zasobów archiwum Biura Odbudowy Stolicy (zał. 5-12). Podjęty temat wiązał się ponadto z próbami rozpoznania i poszerzenia znanego dorobku twórczego projektantów których autorskie cechy twórczości stanowiły naczelny przedmiot przygotowywanej dysertacji doktorskiej. Rok 2016 wiązał się z udziałem w organizowanej przez Instytut Historii PAN konferencji naukowej pt. „Architektura w mieście, architektura dla miasta: społeczne i kulturowe aspekty funkcjonowania architektury na ziemiach polskich lat 1815–1914”, w ramach której wygłosiłem referat poświęcony rozplanowaniu kondygnacji mieszkalnych w śródmiejskich kamienicach warszawskich na przełomie XIX i XX wieku. Niepodjęte dotąd szerzej w literaturze zagadnienie obejmowało m. in. rozważania na temat zasad rozplanowania zabudowy na działkach typowych oraz niestandardowych pod względem szerokości czy głębokości a

także zasady funkcjonowania mieszkań w powiązaniu z przewidzianym układem i wzajemnym powiązaniem skrzydeł frontowych i oficyn kamienic. W kolejnym roku omawiane rozważania opublikowano w formie rozdziału na łamach wydanej nakładem Instytutu Historii PAN monografii (zał. 5-6). Równocześnie, dążenia do pogłębienia stanu wiedzy na temat dorobku twórczego architektów warszawskich około roku 1900 stanowiły przyczynek do przygotowania wydanego w 2017 roku w czasopiśmie „Ochrona Zabytków” artykułu poświęconemu architekturze i dziejom kamienicy przy ul. Marszałkowskiej 81 w Warszawie, co ostatecznie pozwoliło powiązać jej powstanie z twórczością Ludwika Panczakiewicza, natomiast dalsze dzieje, w tym częściową rozbiórkę po 1945 roku z udziałem syna twórcy budynku, aktywnego w strukturach Biura Odbudowy Stolicy architekta Władysława Panczakiewicza (zał. 5-13). W roku 2017 rozpocząłem ponadto pracę na stanowisku adiunkta w grupie pracowników dydaktyczno-naukowych na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, co w poniekąd naturalny sposób stymulowało m. in. dalszą aktywność naukową. Rok 2018 wiązał się z opublikowaniem na łamach czasopisma „Spotkania z zabytkami” artykułu poświęconego sprawie architektonicznej wind w kamienicach wiedeńskich przełomu XIX i XX wieku, jako punktu odniesienia dla pierwotnego wyrazu artystycznego urządzeń tego typu, które w autentycznej formie nie przetrwały do dziś w warunkach warszawskich (zał. 5-15). W tym samym roku na łamach czasopisma „Świat Kolei” opublikowałem również skromniejszy tekst poświęcony architekturze i dziejom gmachu dworca kolejowego Michigan Central Station w Detroit (zał. 5-14), z którym wcześniej miałem możliwość się zetknąć w ramach rozważań projektowych pod kątem adaptacji i modernizacji podczas wymiany akademickiej pomiędzy Wydziałami Architektury PW i University of Detroit Mercy, w której uczestniczyłem w drugiej połowie 2007 roku.

Rok 2018 wiązał się z niewątpliwie istotnym z punktu widzenia rozwoju mojej dalszej działalności naukowej wydarzeniem, mianowicie obroną dysertacji doktorskiej pt. „Charakterystyczne rozwiązania i motywy w architekturze kamienic Warszawskich od około 1900 do 1914 r. na przykładzie twórczości Ludwika Panczakiewicza oraz spółek autorskich Wacław Heppen – Józef N. Czerwiński i Henryk Stifelman – Stanisław Weiss”, pod opieką naukową prof. nzw. dr hab. inż. arch. Małgorzaty Rozbickiej. Szczegółowe badania i analizy nielicznych niestety w warunkach warszawskich oryginalnych projektów a także późniejszych inwentaryzacji, dokumentacji remontów, opracowań badawczych i konserwatorskich oraz publikacji a także zachowanych do chwili obecnej realizacji umożliwiły uporządkowanie i usystematyzowanie zestawów form i motywów szczególnie chętnie stosowanych, współwystępujących i powtarzających się w dziełach wybranych twórców warszawskich. W

dalszej kolejności umożliwiło to powiązanie szeregu istniejących i niezachowanych współcześnie obiektów nieustalonego dotychczas autorstwa z cechami warsztatu projektowego twórców objętych badaniami w ramach dysertacji doktorskiej, stanowiąc podstawę do ewentualnego rozszerzenia ich rozpoznanego dorobku projektowego. W pracy rozpoznano również w zarysie życiorysy oraz kulisy aktywności twórczej pięciu szczególnie zasłużonych architektów warszawskich, co nie zostało jednak w pełni wyczerpane badawczo, wymagając dalszych studiów na ten temat w przyszłości. Integralny fragment dysertacji stanowił katalog kamienic zrealizowanych przez wspomnianych twórców przed 1914 rokiem, obejmujący omówienie kulis powstania, historii, architektury, rozwiązań technicznych i budowlanych 70 rozpoznanych kamienic, co uzupełniały rysunki rzutów, przekrojów i elewacji oraz ilustracje perspektywiczne i szkice poszczególnych obiektów.

Lata 2018-2022 stanowiły szczególnie intensywny i zarazem satysfakcjonujący okres mojej aktywności zawodowej zarówno na polu projektowym jak też naukowym. Stale zatrudniony wówczas w pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska”, wzmocniony już jednak w zakresie kompetencji i warsztatu naukowego, byłem w stanie znacząco rozwinąć warstwę merytoryczną przygotowywanej dokumentacji architektoniczno-budowlanej projektów adaptacji, modernizacji i przebudowy obiektów historycznych i zabytkowych, uzupełniając ją o opracowania naukowe, stanowiące podstawę dla skuteczniejszego rozpatrzenia proponowanych rozwiązań w toku uzgodnień z inspektorami Urzędów Ochrony Zabytków. Oprócz podstawowego zakresu obejmującego m. in. zawarte w dokumentacji badania archiwalnej dokumentacji ikonograficznej, dziejów obiektów oraz ich późniejszych przekształceń, w niektórych przypadkach konieczne było przygotowanie pogłębionych opracowań w formie opinii/ekspertyz o charakterze naukowym (pełen wykaz: zał. 4, pkt. III.3). Wspomniane opracowania przyczyniły się do uzgodnienia proponowanych rozwiązań, co w konsekwencji umożliwiło m. in. realizację rekonstrukcji wystroju i wyposażenia fasady kamienicy przy ul. Floriańskiej 8 (2021-2022), oraz uzyskanie pozwoleń na budowę w projektach adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienic przy ul. Strzeleckiej 26 (2022) i Al. Ujazdowskich 22 (2023). We wspomnianym okresie kontynuowałem również badania nad architekturą powstającą w Warszawie około roku 1900 oraz jej twórcami. Wiązało się to m. in. z opracowaniem w ramach realizowanej w 2018 roku na Wydziale Architektury PW pracy statutowej tekstu poświęconego brytyjskiemu architektowi Arthurowi E. Gurneyowi, czynnemu w obrębie dawnych ziem polskich pomiędzy 1899 i 1915 rokiem, w kolejnym roku opublikowanego w formie artykułu w czasopiśmie „Ochrona Zabytków” (zał. 5-16). Na jego łamach przybliżono życiorys, aktywność projektową, stowarzyszeniową oraz publicystyczną

architekta, omawiając jego projekty i realizacje, w tym szerzej nieznane dotychczas zaangażowanie m. in. przy budowie kamienicy wydawnictwa „Gebethner i Wolff” w Warszawie, wieżowca „Cedergren” w tym samym mieście czy zespołu stadnin w Zakozielu, a także związki Gurneya z brytyjskim środowiskiem architektów tworzących pod wpływem ruchu Arts & Crafts czy jego osobiste zaangażowanie w dążenia do odzyskania przez Polskę własnej państwowości. Rok 2019 wiązał się ponadto z przygotowaniem i opublikowaniem tekstu poświęconego wpływowi nowoczesnej infrastruktury technicznej na zmiany w rozplanowaniu mieszkań w warszawskich kamienicach przed rokiem 1914, wydane w formie rozdziału w monografii pt „Studia do dziejów architektury i urbanistyki w Polsce (vol. 2): Przyszłość rzeczy minionych” (zał. 5-7). Omówiono w nim rodzaje infrastruktury technicznej wykorzystywane w warszawskim budownictwie wielorodzinnym w drugiej połowie XIX wieku oraz innowacje następujące w tym zakresie od końca stulecia do roku 1914, z wyróżnieniem m. in. sieci wodociągu i kanalizacji, ogrzewania centralnego wodnego, zasilanych elektrycznie oświetlenia, wentylacji i wind oraz kilku innych instalacji, w dalszej kolejności przybliżając następujące w wyniku ich upowszechnienia się po roku 1900 zmiany w rozplanowaniu typowych lokali mieszkalnych.

Jak się wkrótce miało okazać, istotną z zawodowego punktu widzenia inicjatywą w jakiej wziąłem udział w roku 2019 było opracowanie w zespole autorskim: Adam Lisiecki, Krzysztof Michalski, Piotr Stryczyński, Piotr Kilanowski monografii o charakterze konserwatorskim pt. „Poradnik dobrych praktyk architektonicznych. Praga-Północ. Praska kamienica” (zał. 5-3). Opracowanie to stanowiło rodzaj poradnika postępowania w zakresie działań inwestycyjnych, projektowych i konserwatorskich kierowanego przede wszystkim do właścicieli i dysponentów praskich kamienic z przełomu XIX i XX wieku. Na jego łamach omówiono m. in. kwestie prawne, finansowe, badawcze oraz budowlane dotyczące konserwacji, adaptacji, przekształceń, remontów i modernizacji historycznych i zabytkowych kamienic, wskazując udane lub bardziej dyskusyjne przykłady dotychczasowych realizacji. Element opracowania stanowił autorsko opracowany rozdział dotyczący konserwatorskiego studium przypadku, obejmujący teoretyczny projekt koncepcyjny rekonstrukcji wystroju fasady kamienicy, na przykładzie budynku przy ul. Targowej 46 w Warszawie. Co ciekawe i jednocześnie nieprzewidziane na etapie przygotowywania poradnika, w ciągu roku następującego po jego wydaniu wspólnota zarządzająca wspomnianą kamienicą wyraziła zainteresowanie realizacją wspomnianej koncepcji, zlecając zatrudniającej mnie pracowni „Proart A. Rostkowska” sporządzenie projektu rekonstrukcji wystroju fasady i elewacji podwórzowych oraz jego uzgodnienie. Uzupełniony o autorskie opracowanie naukowe obejmujące m. in. badania archiwalne i

bibliograficzne oraz uzasadnienie przyjętych rozwiązań projekty budowlany i wykonawczy sporządziliśmy w latach 2020-2021, uzyskując następnie pozwolenie na budowę, co doprowadziło do realizacji zarysowanej wcześniej w poradniku wizji w kilku etapach, w latach 2022-2025 (zał. 6-8).

Rok 2020 wiązał się wydaniem kilku dalszych publikacji, w tym m. in. artykułem poświęconym willi Józefa Napoleona i Marii Czerwińskich w podwarszawskich Chylicach, wydanym na łamach czasopisma „Spotkania z Zabytkami” (zał. 5-17). Tekst poświęcono m. in. nieznanym dotąd kulisom powstania budynku, jego architekturze oraz późniejszym dziejom, przekształceniom i zmianom właścicieli. Dalszą publikację stanowił artykuł poświęcony udanym przykładom konserwacji, adaptacji i modernizacji historycznych i zabytkowych obiektów warszawskich z przełomu XIX i XX wieku opublikowany na łamach czasopisma „Zawód: Architekt” (zał. 5-18). Na jego łamach omówiono m. in. zasady przyświecające powodzeniu adaptacji i modernizacji tego typu obiektów, kulisy ich przygotowania oraz uzgodnień z urzędami konserwatorskimi, a także przykłady udanych realizacji warszawskich po roku 1990. W roku 2020 opublikowania doczekał się ponadto tekst poświęcony zbiorom fotograficznym Zakładu Architektury Polskiej WAPW jako uzupełniającym źródle wiedzy na temat istniejących i niezachowanych budynków warszawskich sprzed roku 1945, wydany w formie rozdziału w monografii pt „Studia do dziejów architektury i urbanistyki w Polsce (vol. 3): Zbiory naukowe Zakładu Architektury Polskiej Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej z perspektywy 100 lat” (zał. 5-8). We wspomnianym opracowaniu omówiono szerzej nieznane dotychczas fragmenty zasobów archiwalnych fotografii zgromadzonych w zbiorach Zakładu Architektury Polskiej oraz ich potencjał w procesie ewentualnych remontów, rekonstrukcji i dalszych przekształceń wciąż istniejących warszawskich obiektów historycznych i zabytkowych. W roku 2020, ponownie w zespole autorskim: Adam Lisiecki, Krzysztof Michalski, Piotr Stryczyński, Piotr Kilanowski, wziąłem udział w przygotowaniu drugiej w cyklu monografii o charakterze konserwatorskim pt. „Poradnik dobrych praktyk architektonicznych. Fabryki prawego brzegu” (zał. 5-4, fragmenty). Jej zakres, podobnie jak wcześniej w przypadku praskich kamienic, obejmował omówienie działań dotyczących zarządzania, adaptacji, modernizacji oraz prac projektowych i konserwatorskich w obiektach przemysłowych zachowanych na obszarze prawobrzeżnej Warszawy, z omówieniem udanych i bardziej dyskusyjnych przykładów dotychczasowych realizacji. W opracowaniu ponownie zawarto rozdział dotyczący konserwatorskiego studium przypadku, którego przedmiot stanowił autorsko opracowany, teoretyczny projekt koncepcyjny rekonstrukcji wystroju fasad pawilonu głównego fabryki czekolady E. Wedel przy ul. Zamoyskiego 30. W kolejnym roku wspomniana

publikacja uzyskała nominację do Nagrody Architektonicznej Prezydenta m. st. Warszawy w kategorii Najlepsze Wydarzenie Architektoniczne, nie uzyskując niestety ostatecznie głównej nagrody.

W roku 2021 mój dorobek naukowy uzupełniły kolejne publikacje, z których pierwszą stanowił artykuł poświęcony sylwetkom twórczym, indywidualnej działalności oraz współpracy zawodowej warszawskich architektów Józefa N. Czerwińskiego i Wacława Heppena, wydany na łamach czasopisma „Ochrona Zabytków” (zał. 5-19). W artykule omówiono szerzej nieznane dotychczas kulisy życiorysu obydwu twórców, ich niezależnej działalności projektowej oraz współpracy w latach 1909-1914, dokonując również próby przybliżenia i uporządkowania stanu wiedzy na temat rozpoznanych projektów i realizacji. Dalszą publikację stanowił przygotowany w ramach grantu badawczego zrealizowanego na Wydziale Architektury w latach 2018-2019 tekst poświęcony wątkom neoromantycznemu w warszawskiej architekturze doby wczesnego modernizmu na przykładzie realizacji Arthura E. Gurneya, wydany w formie rozdziału w monografii pt „Studia do dziejów architektury i urbanistyki w Polsce (vol. 4): Ludzie, projekty, badania” (zał. 5-9). Na jego łamach przybliżono m. in. przykłady nurtu neoromantycznego wczesnego modernizmu w warszawskiej architekturze przed rokiem 1914, dokonując również szczegółowego omówienia czterech realizacji brytyjskiego architekta Arthura E. Gurneya. Rok 2021 wiązał się ponadto z opublikowaniem trzeciej z cyklu publikacji o charakterze konserwatorskim pt. „Poradnik dobrych praktyk architektonicznych: powojenne osiedla Pragi”, przygotowanej w zespole autorskim: Katarzyna Kuzko-Zwierz, Ewa Kalnoj-Ziajkowska, Krzysztof Michalski, Piotr Stryczyński, Piotr Kilanowski (zał. 5-5, fragmenty). Podobnie jak w przypadku dwóch poprzednich opracowań w tym cyklu, opracowanie poświęcono problematyce zarządzania, adaptacji, modernizacji oraz zasadom prowadzenia prac projektowych i konserwatorskich, tym razem jednak w odniesieniu do powojennych zespołów zabudowy wielorodzinnej istniejących w prawobrzeżnej części Warszawy. W ramach rozdziału poświęconego konserwatorskiemu studium przypadku zawarto autorsko opracowany, teoretyczny projekt koncepcyjny remontu konserwatorskiego z odtworzeniem pierwotnego wyrazu architektonicznego fasad budynku mieszkalnego przy ul. Targowej 83.

Oprócz angażu przy wyżej wymienionych opracowaniach, rok 2021 wiązał się również z wydaniem publikacji szczególnie istotnej z punktu widzenia mojej dotychczasowej działalności (zał. 5-2), mianowicie przygotowywanej od 2019 roku autorskiej monografii naukowej pt. „Utracone kamienice warszawskie doby wczesnego modernizmu (1909–1914)”. Wspomniana monografia stanowiła ukoronowanie kilkuletnich, badań archiwalnych, bibliograficznych i

terenowych poświęconych warszawskim kamienicom doby wczesnego modernizmu, ich projektom, twórcom, architekturze, rozwiązaniom budowlanym i technicznym, fundatorom i dziejom, ze szczególną uwagą poświęconą budynkom współcześnie nieistniejącym lub znacząco przekształconym. Szeroko zakrojone badania i analizy umożliwiły rozpoznanie sumarycznie 372 kamienic zrealizowanych w Warszawie od około 1909 do 1914, których wykaz przedstawiono w formie tabeli obejmującej daty powstania, adresy, numery hipoteczne, rozpoznanych projektantów i fundatorów, przewodni odcień stylowy, standard oraz stan zachowania. Spośród nich dokonano wyboru 50 szczególnie cennych w krajobrazie miasta, niezachowanych współcześnie obiektów, które szerzej przedstawiono w ramach stanowiącego część publikacji katalogu. Intencję przyświecającą powstaniu omawianej publikacji stanowiło dążenie do powiązania warsztatu naukowego architekta/historyka z warsztatem zawodowym architekta/praktyka, w tym zwłaszcza wykorzystanie warsztatu rysunkowego rozwijanego przeze mnie od początku studiów na Wydziale Architektury PW. Powiązanie wspomnianych narzędzi umożliwiło przetworzenie i autorskie zilustrowanie wyników przeprowadzonych badań archiwalnych i terenowych w formie przygotowanych na potrzeby omawianej monografii autorskich rysunków rekonstrukcyjnych elewacji oraz planów pięter typowych niezachowanych już dziś kamienic warszawskich przedstawionych w katalogu. W 2021 roku monografia uzyskała Nagrodę Ministra Rozwoju i Technologii w kategorii Krajowe Publikacje (zał. 6-1) oraz wyróżnienie w Konkursie na najlepszą książkę akademicką i naukową „Academia 2021” organizowanym przez Fundację Historia i Kultura (zał. 6-3), stanowiąc również jedną z podstaw uhonorowania autora Nagrodą Indywidualną Stopnia Pierwszego Rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia naukowe w roku 2021 (zał. 6-2).

Rok 2022 wiązał się z wydaniem kolejnych publikacji, z których pierwszą stanowił artykuł poświęcony rekonstrukcjom wystroju architektonicznego oraz projektom nowych fasad w praktyce projektowej pracowni „Proart A. Rostkowska” w latach 1994-2022 (zał. 5-20), który ukazał się na łamach czasopisma „Studia do dziejów architektury i urbanistyki w Polsce” (wcześniej funkcjonującego jako wydawnictwo ciągłe, natomiast od 2022 roku w formie czasopisma - rocznika). Na jego łamach omówiono niepodejmowane dotychczas w literaturze kulisy projektów i realizacji związanych z rekonstrukcją fasad budynków warszawskich przy udziale wspomnianej pracowni, przybliżając związane z tym badania, działania projektowe, uzgodnienia i inne szczegóły, dokonując jednocześnie próby zebrania i uporządkowania publikacji, katalogów wystaw, artykułów oraz innych źródeł bibliograficznych na ten temat. W dalszej kolejności, na łamach czasopisma „Architektura – murator” ukazał się artykuł poświęcony adaptacji, przebudowie i rozbudowie dawnej fabryki kamieni młyńskich przy ul.

Kłopotowskiego 11 w Warszawie, opracowany wspólnie z właścicielką zatrudniającą mnie w latach 2010-2022 pracowni, Anną Rostkowską. Artykuł poświęcono kulisom prac projektowych i realizacji, dokonany przekształceniom, kwestiom konserwatorskim oraz kulisom uzgodnień formalnych. Jesienią 2023 roku wziąłem udział w zorganizowanej w Sosnowcu sesji naukowej pt. „Dziedzictwo odzyskane. Witraże katedralne Sosnowca i ich polityczne paradygmaty”, wygłaszając referat poświęcony kościołowi i plebanii Parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Sosnowcu na tle twórczości Karola Kozłowskiego (1847-1902). Na tej podstawie przygotowałem następnie tekst przewidziany do opublikowania w formie rozdziału na łamach pokonferencyjnej monografii, która niestety do chwili obecnej nie została wydana. W roku 2024 przygotowałem tekst poświęcony nadbudowie poprzez rekonstrukcję dawnego, utraconego gabarytu w kontekście częściowo zachowanych do dziś kamienic warszawskich, który ukazał się w formie rozdziału w monografii pt. „Warszawskie kamienice przełomu XIX i XX w. Poradnik dobrych praktyk architektonicznych” (zał. 5-10). Na jego łamach podjęto próbę uporządkowania grupy częściowo zniszczonych kamienic warszawskich, stanowiących w sposób niejako naturalny potencjalny przedmiot przyszłych inwestycji związanych z nadbudową rozumianą jako odtworzenie dawnej formy, przybliżając zasoby archiwalne i naukowe stanowiące podstawę dla ewentualnych działań projektowych i uzgodnień przy tych obiektach.

Rok 2025 wiązał się z wydaniem opracowanego już w latach 2021-2022, w ramach realizowanego na Wydziale Architektury PW grantu badawczego, tekstu poświęconego uznanemu warszawskiemu budowniczemu Henrykowi Stifelmanowi, opublikowanego na łamach czasopisma „Kwartalnik Historii Żydów” (zał. 5-21). Na jego łamach przybliżono szerzej nieznane dotychczas zagadnienia dotyczące m. in. życiorysu budowniczego, jego aktywności twórczej, konserwatorskiej, publicystycznej i filantropijnej oraz długoletniej współpracy zawodowej z budowniczym Stanisławem Weissem. Umożliwiło to m. in. uporządkowanie i doprecyzowanie listy projektów i realizacji Stifelmana, a także jego niezwykle szerokich zasług na polu ochrony zabytków, poprawy warunków pracy polskich architektów i budowniczych, promocji światowych trendów w architekturze polskiej oraz licznych inicjatyw o charakterze kulturalnym i społecznym. W dalszej kolejności, na łamach czasopisma „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej” ukazał się także artykuł poświęcony budynkowi przy ul. Polnej 26 (32) w Warszawie jako nieznanej dotychczas realizacji architekta Ludwika Panczakiewicza (zał. 5-22). Na jego łamach omówiono m. in. różnice pomiędzy odnalezionym w zbiorach prywatnych projektem i zrealizowanym budynkiem, specyfikę jego

lokalizacji, architekturę, rozwiązania budowlane i techniczne, późniejsze dzieje wraz z przekrojem mieszkańców oraz kulisy zniszczeń wojennych i późniejszej rozbiórki.

Od roku 2022, wraz z rezygnacją z etatowego zatrudnienia w pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska”, w szerszym stopniu zaangażowałem się w działalność naukową na innych polach. Wiązało się to m. in. z udziałem na stanowisku redaktora tematycznego w Komitecie redakcyjnym czasopisma „Studia do dziejów architektury i urbanistyki w Polsce”, jak również członkostwem w Społecznej Radzie Ochrony Dziedzictwa Kulturowego przy Prezydencie Miasta Stołecznego Warszawy (zał. 6-4). Od 2023 roku współpracowałem z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków, przygotowując na jego zamówienie cykl opinii/ekspertyz dotyczących wybranych obiektów objętych ochroną konserwatorską. W ramach współpracy brałem również cyklicznie udział w konsultacjach w zakresie zmian wprowadzonych przez projektantów w złożonej do uzgodnienia dokumentacji. W dalszej kolejności podejmowałem się też sporządzenia opracowań naukowych/eksperckich na zamówienie innych klientów (pełen wykaz: zał. 4, pkt. III.2 i III.3).

Od 2018 roku podejmowałem się recenzowania tekstów przygotowywanych do wydania w czasopiśmie naukowych, sporządzając m. in. recenzje artykułów opublikowanych w czasopiśmie „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki” w 2018 i 2021 roku oraz „Teka Komisji Urbanistyki i Architektury” w 2023 roku.

Od 2021 roku, w powiązaniu ze zwiększonym do wymiaru pełnego etatu zatrudnieniem na Wydziale Architektury PW, podjąłem się zarówno promowania jak też przygotowywania recenzji prac dyplomowych, w tym magisterskich, z uwzględnieniem ujętych w ich ramach esejów naukowych. W latach 2021-2025 wiązało się to z promowaniem 5 prac dyplomowych magisterskich oraz recenzjami przygotowanymi dla 18 prac dyplomowych magisterskich.

W 2024 roku podjąłem się roli promotora pomocniczego dysertacji doktorskiej pt. „Tradycja formy i detalu w architekturze polskiej wsi w XX wieku” autorstwa mgr inż. arch. Klaudii Piwowarskiej, pod opieką naukową prof. dr hab. inż. arch. Małgorzaty Rozbickiej (zał. 6-17).

c). Omówienie głównego osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego

Od około 2021 roku podjąłem poszukiwania dalszego, niezwiązanego z kamienicami przedmiotu badań, celem przygotowania przyszłej monografii autorskiej, mogącej w dalszej kolejności stanowić podstawę do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego.

Już we wcześniejszym okresie zwróciłem uwagę, że niezwykle obszerny zasób ogółu substancji architektoniczno-budowlanej zrealizowanej w drugiej połowie XIX i na początku XX wieku na obszarach historycznych ziem polskich w dotychczasowych publikacjach został omówiony jedynie fragmentarycznie. Co ciekawe, szczególny niedostatek badań i publikacji dostrzec można było w kontekście najważniejszych obiektów powstających przed rokiem 1914, mianowicie budownictwa użyteczności publicznej, czemu zwłaszcza w granicach zaboru rosyjskiego towarzyszyło często obecne w zbiorowej świadomości przekonanie o niewielkiej liczbie i znaczeniu tego rodzaju obiektów, powstających w warunkach represji politycznych następujących po upadku powstania styczniowego w 1864 roku. Wspomniane zagadnienie zdawało się znakomicie odpowiadać opracowaniu przyszłej monografii, mogąc stanowić szerzej nieznany dotąd i jednocześnie pozornie ograniczony pod względem zakresu przedmiot badań. Przeprowadzone w latach 2021-2024, szeroko zakrojone badania archiwalne, bibliograficzne i terenowe, przedstawione, omówione i podsumowane na łamach wydanej w 2025 roku monografii pt. „Architektura gmachów użyteczności publicznej doby wczesnego modernizmu na ziemiach Królestwa Polskiego (1909-1914)” (zał. 5-1) potwierdziły znaczący potencjał badawczy przyjętej tematyki, zaskakując autora zarówno liczbą rozpoznanych projektów jak też zrealizowanych ostatecznie dzieł, znacząco wykraczając poza wstępne przewidywania na ten temat.

Główny cel przyświecający opracowaniu monografii stanowiła intencja zgromadzenia, uporządkowania i przedstawienia wiedzy na temat architektury budynków użyteczności publicznej powstających w granicach Królestwa Polskiego w okresie bezpośrednio poprzedzającym wybuch pierwszej wojny światowej. Podjęcie w sposób całościowy wspomnianego tematu umożliwiało postawienie m. in. następujących pytań badawczych:

- Dlaczego lata od około 1909 do 1914 po długoletniej przerwie stanowiły okres żywiołowego rozwoju budownictwa na ziemiach polskich oraz związanego z tym znaczącego przyrostu liczby nowych gmachów użyteczności publicznej?
- Jak wiele gmachów użyteczności publicznej zaprojektowano w latach od około 1909 do 1914 w granicach Królestwa Polskiego i jak wiele spośród nich zrealizowano?
- Jak znaczący był udział obiektów użyteczności publicznej w ogólnym bilansie powstającego przed 1914 rokiem budownictwa w granicach objętych opracowaniem?
- Budowę jakich typów budynków użyteczności publicznej podejmowano najczęściej i z jakich przyczyn wybrane typy budynków wznoszono liczniej niż inne?

- Jakim obliczem stylistycznym przed rokiem 1914 odznaczała się architektura użyteczności publicznej w granicach Królestwa Polskiego?
- Kto projektował gmachy użyteczności publicznej na ziemiach objętych opracowaniem w latach od około 1909 do 1914?
- Jakie innowacje konstrukcyjne, budowlane i techniczne upowszechniły się w budownictwie użyteczności publicznej przed rokiem 1914?
- Jaki procent ogółu gmachów użyteczności publicznej zrealizowanych w granicach Królestwa Polskiego pomiędzy 1864 i 1914 rokiem stanowiły obiekty wzniesione w okresie od około 1909 do 1914?

We wstępie dążono do zarysowania zarówno celu pracy jak też stanu badań, z omówieniem dotychczasowych opracowań i publikacji poświęconych w szczególności architekturze wczesnego modernizmu w granicach historycznych ziem polskich, uwzględniając jednak również pozycje monograficzne poświęcone m. in. architektom i budowniczym czynnym przed rokiem 1914 a także rozwojowi architektury i budownictwa na obszarach geograficznych objętych opracowaniem, zwłaszcza w obrębie ważniejszych ośrodków. Mając na uwadze przyjęty zakres obszarowy, uwagę poświęcono omówieniu ówczesnych podziałów administracyjnych Królestwa Polskiego, z podziałem na 10 guberni oraz 84 powiaty, stanowiących podstawowy punkt odniesienia dla określenia lokalizacji omawianych na łamach monografii obiektów. W zarysie przedstawiono również znaczące przemiany w podziałach administracyjnych kraju po roku 1918, dotyczące zarówno zmiany rangi szeregu naczelných ośrodków jak też odmiennego przebiegu granic późniejszych województw względem wcześniej istniejących guberni.

W dalszej kolejności, w sposób syntetyczny zarysowano rozwój budownictwa użyteczności publicznej w granicach Królestwa Polskiego w ciągu czterech dekad następujących po upadku powstania styczniowego (1864). W rozdziale przybliżono m. in. warunki polityczne, społeczne i ekonomiczne ze szczególnym uwzględnieniem skutków represyjnej polityki zaborcy, dążąc następnie do omówienia dominujących wówczas tendencji w architekturze i sztuce, z wskazaniem ważniejszych dzieł oraz krótkim komentarzem na temat ich oblicza stylistycznego. Uwagę zwrócono także na postępującą od końca XIX wieku liberalizację polityki władz zaborczych wobec społeczeństwa polskiego oraz rosnące możliwości kapitałowe miejscowych elit inwestycyjnych, widocznie znajdujące przełożenie m.

in. na możliwość podejmowania inicjatyw budowy gmachów użyteczności publicznej. Istotę rozdziału stanowiła potrzeba zarysowania szerszego krajobrazu architektonicznego ziem polskich w okresie ich wkraczania w kolejną epokę – nakreślenie swego rodzaju tła, stanowiącego podstawę rozwoju architektury doby wczesnego modernizmu w okresie bezpośrednio poprzedzającym wybuch pierwszej wojny światowej. Ważniejsze zrealizowane pomiędzy 1864 a 1909 rokiem dzieła omówiono z podziałem funkcjonalnym na kategorie takie jak: inwestycje sakralne, inwestycje opieki zdrowotnej oraz instytucji opiekuńczych, inwestycje oświaty i nauki, inwestycje kultury, rozrywki i sportu, inwestycje handlowe, inwestycje instytucji finansowych, inwestycje komunikacyjne i łącznościowe, inwestycje hotelowe oraz administracyjno-biurowe (w przypadku ostatniej kategorii, z wyróżnieniem fundacji państwowych, prywatnych i przysakralnych). Umożliwiło to wykazanie około 660 ważniejszych gmachów użyteczności publicznej zrealizowanych w granicach Królestwa Polskiego pomiędzy 1864 i 1909 rokiem.

Kolejny rozdział poświęcono omówieniu istotnych przemian zachodzących w architekturze europejskiej około roku 1900, ze szczególnym uwzględnieniem mających w owym czasie miejsce poszukiwań nowej formy w architekturze i sztuce, co skutkowało m. in. skryształowaniem się kierunków takich jak style rodzime, secesja czy wczesny modernizm. Mając na uwadze przewodni temat monografii, szerzej omówiono kierunek modernistyczny jako nurt architektoniczny, dążąc do wyjaśnienia pojęcia wczesnego modernizmu, rozumianego raczej jako zbiór tendencji w architekturze i sztuce bardziej niż akademicko pojęty styl. Podkreślono również istotne dla tego nurtu, rosnące znaczenie nowoczesnych rozwiązań konstrukcyjnych w tym zwłaszcza szerokie wykorzystanie stali i żelbetu a także upowszechnienie się nowoczesnej infrastruktury technicznej obejmującej m. in. sieci wodociągowe i kanalizacyjne, zasilane elektrycznie windy, oświetlenie i wentylację czy nowe systemy ogrzewania jak np. centralne jednobudynkowe. W dalszej kolejności dokonano syntetycznego omówienia obliczy wczesnego modernizmu na obszarach trzech mocarstw otaczających pozostające pod zaborem rosyjskim Królestwo Polskie, mianowicie Imperium Rosyjskiego, Królestwa Prus i Monarchii Austro-Węgierskiej – jako kontekstu dla rozwoju architektury na ziemiach polskich. Dokonano przeglądu oraz skrótowego omówienia nurtów współtworzących zjawisko wczesnego modernizmu na terenie wybranych mocarstw, z wskazaniem głównych ośrodków rozwoju architektury oraz wyróżnieniem szczególnie interesujących i znaczących realizacji użyteczności publicznej. Następnie omówiono tendencje panujące od około 1909 do 1914 w obrębie Królestwa Polskiego, z wskazaniem dominujących

wówczas na tych obszarach nurtów stylistycznych, twórczo wykorzystywanych w architekturze wczesnego modernizmu. Wątek przewodni rozdziału stanowiło nakreślenie skomplikowanego charakteru oblicza stylistycznego architektury wczesnego modernizmu, z wyróżnieniem prądów dominujących zarówno w granicach ziem objętych opracowaniem jak też w ich bezpośrednim otoczeniu – niejako próba sformułowania odpowiedzi na pytania o źródła inspiracji oraz znaczące zróżnicowanie obliczy nowego kierunku, bezpośrednio powiązane z historią, kulturą i tożsamością wybranych narodów, często pozbawionych wówczas własnej państwowości w ramach większych organizmów państwowych.

Następny rozdział, stanowiący właściwy trzon publikacji, poświęcono architekturze gmachów użyteczności publicznej doby wczesnego modernizmu na ziemiach objętych opracowaniem w latach od około 1909 do 1914. Analogicznie jak w przypadku wcześniejszego rozdziału poświęconego budynkom użyteczności publicznej zrealizowanym pomiędzy 1864 i 1909 rokiem, zagadnienie podzielono pod względem funkcjonalnym na następujące kategorie: inwestycje sakralne, inwestycje opieki zdrowotnej oraz instytucji opiekuńczych, inwestycje oświaty i nauki, inwestycje kultury, rozrywki i sportu, inwestycje handlowe, inwestycje instytucji finansowych, inwestycje komunikacyjne i łącznościowe, inwestycje hotelowe oraz administracyjno-biurowe (w przypadku ostatniej kategorii, z wyróżnieniem fundacji państwowych, prywatnych i przysakralnych). Pod względem lokalizacji, w ramach każdej spośród wyżej wymienionych kategorii wprowadzono podział na trzy grupy, mianowicie miasta gubernialne i powiatowe, ważniejsze miejscowości oraz prowincję, co uzupełniono także osobną grupą obejmującą projekty niezrealizowane. W przypadku poszczególnych obiektów omawianych w ramach wybranych kategorii i grup, dążono do syntetycznego omówienia ich lokalizacji, okoliczności powstania, inwestorów, projektantów, oblicza stylistycznego, rozwiązań architektonicznych i budowlanych oraz elementów charakterystycznych. W przypadku projektów niezrealizowanych, największą uwagę poświęcono koncepcjom udokumentowanym w ramach dostępnej ikonografii, w tym zwłaszcza niezaistniałym pracom konkursowym. Sumarycznie w rozdziale rozpoznano, syntetycznie omówiono i zilustrowano 390 gmachów użyteczności publicznej zrealizowanych w granicach Królestwa Polskiego, jak również 218 projekty niezrealizowane.

Ostatnią część składową monografii poświęcono podsumowaniu i wnioskowi sformułowanemu na podstawie zgromadzonego i przedstawionego we wcześniejszych fragmentach materiału. W rozdziale zebrano m. in. wnioski na temat dominującego oblicza stylistycznego realizowanych przed 1914 rokiem gmachów użyteczności publicznej, ich

projektantów, fundatorów, najliczniej reprezentowanych funkcji, tendencji widocznych w kształtowaniu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, a także preferowanych rozwiązań architektoniczno-budowlanych i technicznych. W dalszej kolejności wykazano dzieła szczególne, o nadzwyczajnych walorach architektonicznych, budowlanych i technicznych, a także te realizacje, które w największym stopniu wpłynęły na całokształt krajobrazu architektonicznego wybranych miejscowości czy obszarów. Wskazano ponadto architektów i budowniczych w największym stopniu aktywnych we wspomnianym okresie na polu projektowania i budowy gmachów użyteczności publicznej, z uwzględnieniem twórców szczególnie zasłużonych w skali poszczególnych kategorii funkcjonalnych. Znaczącą część obiektów omówionych na łamach monografii stanowiły realizacje szerzej dotychczas nieznanne, być może zasługujące na wyróżnienie i właściwe docenienie w kontekście całokształtu dzieł architektury realizowanych dawniej na ziemiach polskich, a co za tym idzie, wymagające pogłębionej uwagi i troski pod względem przyszłej ochrony, konserwacji czy modernizacji.

Oprócz głównych rozdziałów omówionych powyżej w zarysie, w końcowej partii monografii ujęto również elementy takie jak: streszczenie, bibliografia zawierająca sumarycznie 689 źródeł i opracowań opublikowanych, 20 źródeł archiwalnych oraz 197 opracowań niepublikowanych, a także indeks nazwisk obejmujący 754 pozycje oraz indeks miejscowości uwzględniający 580 pozycji. Liczącą 484 strony monografię uzupełniono łącznie 512 ilustracjami, 2 mapami a także tabelami z wykazem 608 projektów i realizacji, z uwzględnieniem następujących danych: lokalizacja (w tym miejscowość, powiat i gubernia), nazwa obiektu, daty projektu i realizacji, autor projektu, przewodni odcień stylowy, interpretacja architektury (historyzująca, modernistyczna lub mieszana) oraz uwagi dotyczące m. in. późniejszych przekształceń, zmian przeznaczenia czy rozbiórek.

Monografię opracowano przede wszystkim z myślą o takich grupach odbiorców jak m. in. architekci praktykujący, pracownicy urzędów konserwatorskich, historycy architektury i sztuki, historycy, pracownicy naukowi i dydaktyczni oraz studenci wydziałów architektury, historii sztuki i historii.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

W sierpniu 2017 roku zostałem zaproszony przez Muzeum Warszawskiej Pragi do przygotowania i przeprowadzenia spacerów o tematyce architektonicznej pt. „Brzuchy kamienic”, obejmujących zwiedzanie wnętrz budynków przy ul. Targowej 32 i 46 oraz Wileńskiej 9, 11 i 21, z cyklem krótkich wykładów na ich temat.

W czerwcu 2024 roku zaproszony zostałem do konsultacji naukowych w zakresie możliwości przeprowadzenia projektu konserwacji, adaptacji i modernizacji kamienicy przy ul. Żelaznej 66, zorganizowanych w ramach projektu „Żelazna 66” przez Instytut Mieczysława Wajnberga, przy udziale m. st. Warszawy oraz stowarzyszenia „Kamień i co”. Rozważania opublikowano w formie audycji/wywiadu pt. „Czy są szanse na odbudowę kamienicy przy Żelaznej 66?”, udostępnionego w formie podcastu na <https://m.youtube.com> oraz <https://open.spotify.com/>

We wrześniu 2024 roku zaproszony zostałem do współpracy z Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL (w organizacji), jako konsultant w zakresie rozpoznania faz budowy oraz autentycznych elementów zachowanych zabudowań zespołu byłych budynków penitencjarnych przy ul. Rakowieckiej 37 w Warszawie.

U schyłku lata 2025 roku zaproszony zostałem do udziału w wywiadzie poświęconym odbudowie Starego Miasta w Warszawie w kontekście jego późniejszego wpisu na listę światowego dziedzictwa Unesco oraz roli Jana Zachwatowicza we wspomnianym procesie i jego angażu w Zakładzie Architektury Polskiej WAPW, zrealizowanego w dn. 10 września przez japońską telewizję publiczną NHK przy udziale Kaneko Creative Agency, przewidzianego do emisji na przełomie 2025 i 2026 roku. W ramach wywiadu opracowałem i przedstawiłem materiały naukowe, merytoryczne oraz ikonograficzne dotyczące działalności J. Zachwatowicza ze zbiorów Zakładu Architektury Polskiej WAPW.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

a). Działalność dydaktyczna

Z dniem 1 września 2017 roku rozpocząłem pracę na stanowisku asystenta w wymiarze ½ etatu dydaktyczno-naukowego w Zakładzie Architektury Polskiej na Wydziale Architektury PW, co stanowiło początek profesjonalnego zaangażowania na polu dydaktycznym. Zatrudnienie we wspomnianej jednostce, od blisko stu lat zajmującej się przede wszystkim dokumentacją i ochroną dzieł dawnej architektury na ziemiach polskich, wiązało się m. in. z

profilem mojej dotychczasowej aktywności naukowej jak też doświadczeniem projektowym w pracowni specjalizującej się w adaptacji i modernizacji obiektów historycznych i zabytkowych. Znalazło to przełożenie na profil zajęć dydaktycznych do których prowadzenia zostałem skierowany, w części obejmujący przedmioty kursowe poświęcone dziejom rozwoju architektury na ziemiach polskich oraz szeroko rozumianemu dziedzictwu, w części natomiast przedmioty projektowe związane z konserwacją, adaptacją i modernizacją budynków historycznych i zabytkowych - gdzie w szczególnym stopniu wykorzystać mogłem swoje dotychczasowe doświadczenia zawodowe. W kolejnych latach moje zaangażowanie na polu dydaktyki stopniowo rosło, zwłaszcza w następstwie podjęcia pracy na stanowisku adiunkta w wymiarze pełnego etatu dydaktyczno-naukowego od początku semestru zimowego w 2021 roku. W latach 2017-2019 prowadziłem zajęcia wyłącznie w języku polskim, natomiast od roku 2019 również w języku angielskim (pełen wykaz: zał. 4, pkt. III.8a).

Od roku 2021 pełnić zacząłem obowiązki promotora i recenzenta prac dyplomowych przygotowywanych na Wydziale Architektury PW, w ramach cyklu studiów inżynierskich, magisterskich i jednolitych w języku polskim, a także studiów inżynierskich oraz studiów specjalnościowych Architecture for Society of Knowledge (ASK) w języku angielskim (pełen wykaz: zał. 4, pkt. III.8b).

Od 2021 roku moja aktywność dydaktyczna obejmowała ponadto przygotowywanie recenzji prac dyplomowych składanych do obrony na Wydziale Architektury PW. W latach 2021-2025 wiązało się to z przygotowaniem sumarycznie 37 recenzji prac dyplomowych, w tym 18 recenzji prac magisterskich oraz 19 recenzji prac inżynierskich, spośród których 33 sporządzono w języku polskim natomiast 4 w języku angielskim. We wspomnianym okresie zaangażowany byłem także w konsultacje w zakresie architektury historycznej i zabytkowej oraz konserwacji i modernizacji przy pracach dyplomowych promowanych przez innych promotorów na Wydziale Architektury PW.

W 2024 roku podjąłem się roli promotora pomocniczego dysertacji doktorskiej pt. „Tradycja formy i detalu w architekturze polskiej wsi w XX wieku” autorstwa mgr inż. arch. Klaudii Piwowskiej, przygotowywanej od 2023 roku pod opieką naukową prof. dr hab. inż. arch. Małgorzaty Rozbickiej (zał. 6-17).

Z końcem 2024 roku zaangażowany zostałem we współorganizację, merytoryczne opracowanie programu oraz przygotowanie od podstaw i prowadzenie zajęć w ramach Międzyuczelnianych Studiów Podyplomowych pt. "Procesy Projektowe w obiektach i

zespołach zabytkowych", organizowanych we współpracy Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej oraz Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. Wiązało się to z przygotowaniem i przeprowadzeniem sumarycznie 18 godzin wykładów i seminariów (pełen wykaz: zał. 4, pkt. III.8c).

U schyłku listopada 2025 roku uhonorowany zostałem zdobyciem I miejsca w kategorii „Nagroda dla nauczyciela akademickiego prowadzącego zajęcia każdego typu w języku angielskim”, nadanej w wyniku plebiscytu WAPW „Złota Kreda 2025” (Załącznik 6-20).

b). Działalność organizacyjna

Początki mojej aktywności organizacyjnej wiązać należy z wczesnym etapem studiów na Wydziale Architektury PW, rozpoczętych we wrześniu 2004 roku. We wspomnianym okresie aktywnie starałem się doskonalić warsztat rysunku odręcznego, który postrzegałem jako podstawowe narzędzie studiowania architektury, rozpoznawania zasad jej funkcjonowania oraz sposobu ilustrowania wyobrażeń na temat projektowanych form. W roku 2005 uczestniczyłem m. in. w plenerach architektonicznych w Toruniu i Wilnie, podczas których zetknąłem się z architektami-rysownikami, czynnymi dydaktykami Wydziału Architektury PW, Henrykiem Dąbrowskim, Adamem Suflimskim, Ryszardem Rogalą, Ludomirem Słupczyńskim oraz Michałem Suffczyńskim. Znalazło to przełożenie na coraz większą rolę rysunku odręcznego w moich studiach, jak również narastające przekonanie o istotnej roli plenerów studenckich zarówno na polu kształtowaniu i doskonalenia warsztatu architekta jak też szeroko pojętych relacji towarzyskich w środowisku. W efekcie, od roku 2006 rozpocząłem cykliczną organizację letnich plenerów rysunkowych dla studentów architektury, architektów, rysowników i malarzy, co znalazło kontynuację także długie lata po zakończeniu studiów, sumarycznie obejmując organizację i jednocześnie uczestnictwo w 25 plenerach rysunkowo-malarskich do roku 2022 (pełen wykaz: zał. 4, pkt. II.5c; wybrane prace zał. 6-14).

W latach 2005-2008 organizowałem ponadto cykliczne plenery dla studentów architektury, rysowników i architektów w obrębie Warszawy. Próby organizowania plenerów podejmowałem także podczas studiów w Detroit, gdzie przebywałem w drugiej połowie 2007 roku w ramach wymiany studenckiej pomiędzy WAPW i UDM, wykonując m. in. rysunki plenerowe w Nowym Jorku czy Chicago. Kilkanaście lat aktywności na polu organizacji i udziału w plenerach rysunkowych znalazło przełożenie m. in. na opracowanie licznych prac rysunkowych dokumentujących dzieła dawnej architektury, jak również rysunków poświęconych studiom nad historycznym detalem i elementami wystroju architektonicznego.

Niektóre spośród wspomnianych prac znalazły w późniejszym okresie wykorzystanie w formie ilustracji do publikacji o charakterze naukowym mojego autorstwa.

Od 2017 roku, wraz z podjęciem pracy na stanowisku asystenta w Zakładzie Architektury Polskiej na Wydziale Architektury PW, podjąłem się zadania współorganizacji, inwentaryzowania, opracowywania i udostępniania przechowywanych w zakładzie zbiorów naukowych. Zadanie to, obejmujące m. in. uporządkowanie i archiwizację obszernych, w znacznym stopniu nieuporządkowanych zbiorów pomiarów, fotografii, kwerend oraz opracowań badawczych, realizowałem wspólnie z dr inż. arch. Wojciechem Wólkowskim (pełen wykaz: zał. 4, pkt. III.9a).

Od 2019 roku, z upoważnienia kierownik zatrudniającej mnie jednostki, wykonywałem zadania o charakterze organizacyjno-administracyjnym, związane z bieżącym jej funkcjonowaniem. Mowa m. in. o obsłudze całokształtu zajęć realizowanych z udziałem Pracowni Architektury Polskiej za pośrednictwem elektronicznych platform dydaktycznych, z początku platformy „Moodle”, następnie „USOS”, a także „LeOn”. Działania o charakterze organizacyjnym obejmowały m. in. sporządzanie, korygowanie i udostępnianie studentom regulaminów i opisów przedmiotów oraz zadań, tworzenia kursów i egzekwowania zaliczeń, prowadzenia i korygowania list obecności a także przygotowywania i uzupełniania Rozliczenia Godzin Dydaktycznych pracowników jednostki.

Wraz z rozpoczęciem pracy na Wydziale Architektury PW, od 2017 roku prowadziłem zajęcia projektowe poświęcone zagadnieniom konserwacji i modernizacji, obejmujące działania w obiektach historycznych i zabytkowych. Wymagało to określenia tematów stanowiących przedmiot projektów studenckich, a następnie zorganizowania dostępu do wybranych obiektów oraz pozyskania dokumentacji umożliwiającej podjęcie prac projektowych, m. in. we współpracy z instytucjami takimi jak Zarząd Gospodarowania Nieruchomościami w Warszawie, Archiwum Państwowe w Warszawie, Wydział Archiwum Biura Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie czy Wydziałem Inżynierii Produkcji PW. W kolejnych latach wiązało się to z organizacją 10 tematów stanowiących przedmiot zajęć pt. „Konserwatorski Projekt Wieloskalowy”, „Projekt Konserwatorski” oraz „Projekt Modernizacji”, realizowanych na sem. 9 i 10 studiów magisterskich oraz jednolitych na Wydziale Architektury PW (pełen wykaz: zał. 4, pkt. III.9b).

Od 2021 roku zaangażowany zostałem w organizację i prowadzenie obowiązkowych praktyk inwentaryzacyjnych dla studentów Wydziału Architektury PW. Pośrednio wiązało się

to z koniecznością organizacji 5 tematów celem przeprowadzenia pomiarów, wymagając również współpracy z właścicielami i zarządcami, w tym m. in. Biurem Administracyjnym PW, Kancelarią Sejmu RP oraz administracją wybranych budynków szkolnych w Warszawie (pełen wykaz: zał. 4, pkt. III.9c).

c). Działalność popularyzująca naukę lub sztukę

Moje zainteresowania architekturą jako przedmiotem przyszłego rozwoju zawodowego skryształizowały się stosunkowo wcześniej, mianowicie w okresie wyboru szkoły średniej, co przyczyniło się m. in. do decyzji o podjęciu nauki w Technikum Architektoniczno-Budowlanym im. S. Noakowskiego w 1999 roku. W kolejnych latach moje szczególne zainteresowanie wzbudzać zaczęła artystyczna strona działalności zawodowej architektów, a zwłaszcza tajniki związane z kształtowaniem szeroko rozumianego piękna i harmonii w architekturze, wyrażonego m. in. poprzez zasady komponowania brył i fasad, aspekty związane proporcjami, materiałem czy barwą, a także odbiorem dzieł architektury w zbiorowej percepcji. Pomimo uwagi jaką starałem się poświęcać warstwom technicznym, budowlanym, ekonomicznym czy społecznym w trakcie studiowania na Wydziale Architektury PW w latach 2004-2010, największym zainteresowaniem obdarzyłem zagadnienia związane z estetyką i wyrazem artystycznym dzieł. Znalazło to odzwierciedlenie nie tylko w próbach późniejszej działalności projektowej, ale również rozmaitych innych aktywnościach o charakterze artystycznym towarzyszących uprawianiu zawodu architekta. Istotną rolę pełniło kilkakrotnie przywoływane już na łamach niniejszego autoreferatu rozwijanie warsztatu rysunkowo-malarskiego oraz towarzyszące temu organizowanie oraz udział w plenerach rysunkowych. Wiązało się to również ze skromną wystawą cyklu rysunków poświęconych dziełom architektury polskiej w księgarni wydawnictwa „Nowy Dziennik” przy 333 West 38th St. w Nowym Jorku w latach 2004-2007, uczestnictwem w organizowanym przez biuro architektoniczno-budowlane „Juvenes Projekt” wraz z firmą „Bella Polska” konkursie pt. „Szkice architektoniczne Starej Pragi” jesienią 2005 roku (praca wyróżniona), jak również udziałem w dwóch krajowych wystawach rysunku i malarstwa (pełen wykaz: zał. 4, pkt. II.5a, b).

Z biegiem lat dostrzegłem znaczący potencjał warsztatu rysunkowego nie tylko jako narzędzia projektowego, ale również jako istotnego atutu uzupełniającego możliwości działania na polu naukowym. Wiązało się to zarówno z opracowywaniem rysunków perspektywicznych i elewacji na potrzeby projektów architektoniczno-budowlanych (pełen wykaz: zał. 4, pkt.

II.5a), ale również rysunków ilustracyjnych uzupełniających własne artykuły i monografie o charakterze naukowym. Rozwinięcie wspomnianych możliwości stanowiły ponadto przygotowywane odręcznie lub rzadziej z wykorzystaniem technik komputerowych rysunki oraz ilustracje rekonstrukcji fasad i rzutów nieistniejących już lub znacząco przekształconych dzieł dawnej architektury i budownictwa na ziemiach polskich. W przypadku opracowań o charakterze naukowym, umożliwiło to znaczące wzbogacenie warstwy ilustracyjnej, co znalazło widoczne przełożenie na szersze zainteresowanie publikacjami, a co za tym idzie skuteczniejszą popularyzację przedstawionych na ich łamach badań (pełen wykaz: zał. 4, pkt. III.5b).

Dążenia do wykorzystania autorskich rysunków w ramach publikacji o charakterze naukowym szerzej dostrzeżone zostały zwłaszcza w przypadku monografii poświęconej utraconym kamienicom warszawskim. Walory rysunkowe publikacji docenili m. in. warszawianin Grzegorz Mika na łamach recenzji w półroczniku „Kronika Warszawy” 1/2021 (163) oraz Jerzy S. Majewski na łamach autorskiego bloga pt. „Miasta Rytm” – www.miastartym.pl

Pomijając próby wykorzystania warsztatu rysunkowo-malarskiego w praktyce projektowej i działalności naukowej, dążyłem również do podejmowania innych wyzwań związanych z szeroko rozumianą działalnością artystyczną. Tego rodzaju aktywność stanowił m. in. udział w dwóch konkursach graficznych poświęconych opracowaniu tzw. systemu identyfikacji wizualnej pojazdów trakcyjnych eksploatowanych na szlakach żelaznych w Polsce (zał. 4, pkt. II.5a).

W dalszej kolejności, wiosną 2018 zaproszony zostałem do sporządzenia koncepcji murali artystycznych naśladowujących formy fasad historycznych kamienic warszawskich, przygotowywanych przez spółkę Good Looking Studio w obrębie ścian szczytowych budynków przy ul. Smolnej 32, 34, 36 i 38 w Warszawie (zał. 4, pkt. II.5d). Zrealizowane jesienią 2018 roku murale szeroko komentowano w prasie, m. in. na łamach dziennika „Gazeta Wyborcza / Stołeczna” z dn. 31.12.2018 roku (zał. 6-12). W kolejnych latach wspomniane murale stanowiły ponadto przyczynek ożywionej dyskusji w części warszawskich środowisk architektoniczno-konserwatorskich na temat potencjału malarstwa artystycznego jako syntetycznej alternatywy wobec pieczołowitej rekonstrukcji utraconego wystroju architektonicznego fasad w obliczu braku odpowiedniej jakości materiałów ikonograficznych.

Po zakończeniu studiów na Wydziale Architektury PW latem 2010 roku, równocześnie z próbami aktywnego działania na polu projektowym, naukowym i artystycznym, dążyłem również do uczestniczenia w szeroko rozumianym procesie popularyzacji zagadnień naukowych stanowiących przedmiot mojego zainteresowania. W kolejnych latach wiązało się to z udziałem w szeregu wydarzeń o charakterze popularno-naukowym, w tym m. in. prowadzeniem wyjazdów i spacerów tematycznych a także przeprowadzeniem kilku wystąpień i wykładów poza obrębem instytucji dydaktyczno-naukowych (pełen wykaz: zał. 4, pkt. III.7; wybrane wydarzenia: zał. 6-18, 6-19).

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

a). Działalność projektowa

Jak już wspominałem, doświadczenia z okresu studiów na Wydziale Architektury PW w latach 2004-2010 przyczyniły się do decyzji o dalszym rozwoju zawodowym zarówno na płaszczyźnie projektowej jak też naukowej. Pierwsza z wymienionych płaszczyzn wynikała z niejako naturalnej potrzeby wykorzystania zdobytego wykształcenia, oceny swoich możliwości w zawodzie a także zdobycia stałego źródła utrzymania. Budzące moje szczególne zainteresowanie w trakcie studiów zagadnienia dotyczące zasad kształtowania dawnej architektury, komponowania brył i fasad, a także świadomego posługiwania się wystrojem, tektoniką i barwą skłoniły mnie do podjęcia pracy w pracowni o profilu architektoniczno-konserwatorskim – co zdawało się słusznym wyborem pod kątem możliwości wnikliwego studiowania dawnych rozwiązań w codziennej praktyce. Moje poszukiwania zakończyły się w pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska”, gdzie we wrześniu 2010 rozpocząłem pracę w wymiarze pełnego etatu.

Specjalność założonej w 1994 roku pracowni stanowiły projekty związane z adaptacją, modernizacją i konserwacją obiektów historycznych i zabytkowych, w szczególności kamienic, pałaców oraz willi w Warszawie i okolicach, a w dalszej kolejności również obiektów przemysłowych, biurowych i innych, co rzadziej uzupełniały zlecenia na projekty zupełnie nowych obiektów (w tym również takich o sprecyzowanym obliczu stylistycznym). W ciągu kilkunastu kolejnych lat stałego zatrudnienia w pracowni „Proart A. Rostkowska”, zaangażowany byłem na wszystkich poziomach szeroko rozumianej praktyki architektoniczno-budowlanej, biorąc udział w opracowaniu blisko 50 godnych wzmianki projektów, z których

około 2/3 przeszło w fazę realizacji (pełen wykaz: zał. 4, pkt. II.4a; wybrane prace: zał. 6-9). Moje zaangażowanie obejmowało m. in. spotkania, uzgodnienia, negocjacje, prezentacje i korespondencję z klientami, sporządzanie inwentaryzacji istniejących obiektów, opracowanie projektów koncepcyjnych, budowlanych i wykonawczych, przygotowanie opisów technicznych, rysunków detali i projektów wnętrz, opracowanie oprawy graficznej projektów, przygotowanie perspektyw do wybranych projektów, koordynację i uzgodnienia branżowe w zakresie architektury, budownictwa, konstrukcji, infrastruktury technicznej, wymagań przeciwpożarowych, sanepidu i bhp, uzgodnienia formalne w urzędach w tym uzyskiwanie pozwoleń na budowę oraz rozmaitych odstępstw, nadzory przy pracach budowlanych, archiwizowanie projektów a także opracowanie i prowadzenie witryny internetowej pracowni. Zadania szczególne, bezpośrednio powiązane z profilem pracowni, stanowiły m. in. konieczność przeprowadzania kwerend oraz szeroko zakrojonych badań archiwalnych, bibliograficznych i terenowych, poprzedzających przygotowanie rysunków koncepcyjnych i wykonawczych rekonstrukcji historycznego wystroju architektonicznego lub jego elementów, a także uzgodnienia proponowanych rozwiązań i przekształceń budynków historycznych i zabytkowych z urzędami ochrony zabytków. Na wspomnianych płaszczyznach mogłem w szczególnym stopniu wykorzystać rozwijany równolegle warsztat naukowy, przygotowując m. in. warstwę badawczą sporządzanych w pracowni projektów architektoniczno-budowlanych. Po obronie dysertacji doktorskiej w 2018 roku, mój angaż w pracowni na wspomnianych płaszczyznach powiększyło także przygotowywanie opinii eksperckich obejmujących merytoryczne uzasadnienie proponowanych rozwiązań projektowych w obiektach historycznych i zabytkowych celem ich uzgodnienia z urzędami ochrony zabytków. Od około 2021 roku, wraz ze znaczącym wzrostem liczby obowiązków związanych z zatrudnieniem na Wydziale Architektury PW, stopniowo redukowałem wymiar zaangażowania w pracowni, rezygnując ze stałego zatrudnienia w roku 2022, kontynuując jednakże współpracę na zasadzie indywidualnych zleceń przy wybranych tematach.

Zatrudnienie w pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska” wiązało się również z współudziałem, jako członek zespołu autorskiego, w cyklu wystaw pt. „Plany na Przyszłość”, poświęconych nowym projektom i realizacjom architektonicznym na terenie Warszawy i okolic, m. in. w latach 2011, 2012, 2013, 2015, 2018 i 2019 (prace opublikowane na łamach corocznych katalogów).

Pomijając działalność w pracowni „Proart A. Rostkowska”, w latach 2010-2022 w ograniczonym stopniu, a w kolejnych latach już z większą swobodą, podejmowałem również niezależne zadania projektowe, spośród których część znajdowała na kolejnych etapach

kontynuację m. in. z udziałem zatrudniającej mnie wcześniej pracowni (pełen wykaz: zał. 4, pkt. II.4b).

W trakcie studiów a także po ich zakończeniu brałem ponadto niezależnie udział w czterech konkursach architektonicznych (pełen wykaz: zał. 4, pkt. II.4c), zdobywając m. in. III nagrodę w konkursie „Współczesna Kamienica Łódzka – edycja druga” (zał. 6-5). W roku 2018 zostałem także zaproszony w roli referenta sądu konkursowego w procesie organizacji i przeprowadzeniu ogólnopolskiego konkursu architektonicznego na projekt remontu, przebudowy i rozbudowy Ośrodka Wypoczynkowego Rewita w Kościelisku (zał. 4, pkt. III.4).

b). Działalność badawcza i publicystyczna poza dyscypliną architektura i urbanistyka

Oprócz aktywności o charakterze profesjonalnym, ściśle powiązanych z architekturą i urbanistyką, hobbystycznie angażowałem się również w badania i publikacje na polu innych dyscyplin. W miejscu tym wyjaśnienia wymaga fakt, że od najwcześniejszych lat kolej wzbudzała we mnie szczególny entuzjazm, który z biegiem czasu ewoluował do rangi realizowanego z czynnym zaangażowaniem hobby, w dojrzałym wydaniu skupionego przede wszystkim wokół tematyki konstrukcji, formy, estetyki i dziejów eksploatacyjnych wybranych typów wagonów osobowych oraz zagadnień związanych z budownictwem kolejowym przełomu XIX i XX wieku. Pogłębianie wiedzy oraz gromadzenie materiałów na temat wspomnianych zagadnień po roku 2005 w praktycznym wymiarze obejmowało m. in. cykliczne wyjazdy fotograficzne obejmujące Austrię, Belgię, Bułgarię, Czechy, Francję, Litwę, Luksemburg, Łotwę, Niemcy, Polskę, Rumunię, Słowację, Szwajcarię, Węgry i Wielką Brytanię, udział w zlotach i festiwalach historycznego taboru kolejowego, gromadzenie literatury poświęconej taborowi i budownictwu kolejowemu, a także aktywność na polu modelarstwa kolejowego oraz prowadzenie galerii internetowych poświęconych taborowi i architekturze kolejowej. Interesująca mnie tematyka stanowiła fascynujące i jednocześnie niezmiernie szerokie pole poszukiwań, głównie z uwagi na znaczący niedostatek publikacji na ten temat, pośrednio stanowiący skutek rozproszenia zagadnień dotyczących dawnego taboru kolejowego pomiędzy nauki historyczne, społeczne i techniczne. Pogłębianie wiedzy, badania i gromadzenie materiałów na wybrane tematy z biegiem lat stały się przyczyną podjęcia prób szerszego ich przedstawienia m. in. na łamach krajowych i zagranicznych publikacji. W efekcie, od 2014 roku, niezależnie wobec działalności na polu architektury i urbanistyki, przygotowałem również szereg artykułów dotyczących kolei, w tym zwłaszcza wybranych typów wagonów osobowych. W większości mowa o syntetycznych publikacjach

popularno-naukowych, jednakże w kilku przypadkach były to również poważniejsze opracowania, obejmujące m. in. badania archiwalne i bibliograficzne, szerzej nieznane materiały ikonograficzne, zestawienia dziejów eksploatacyjnych czy własne próby tłumaczenia tekstu na język obcy (pełen wykaz: zał. 4, pkt. III.6b; wybrane opracowanie: zał. 5-23).

c). Dalsze zamierzenia zawodowe

Kilkuletni angaż w przygotowanie znacząco rozbudowanej pod względem zakresu monografii poświęconej architekturze gmachów publicznych na ziemiach Królestwa Polskiego z lat 1909-1914 znacząco utrudniał mi podjęcie innych, wymagających pogłębionych badań zagadnień pozostających od dłuższego czasu w kręgu moich zainteresowań (w tym również tych rozpoczętych wcześniej i niedokończonych). Jednocześnie badania nad wspomnianą publikacją uzmysłowiły mi jak wiele zagadnień dotyczących szczególnie interesującego mnie okresu przełomu XIX i XX wieku nie zostało dotąd szerzej rozpoznane, stanowiąc znakomity przedmiot przyszłych badań i publikacji. Mając to na uwadze, w najbliższej przyszłości zamierzam kontynuować badania dotyczące dawnej architektury na ziemiach polskich, skupiając się na przygotowaniu artykułów naukowych i być może rozdziałów w monografiach lub autorskich monografiach poświęconych wybranym zagadnieniom. Mowa m. in. o zagadnieniach nad którymi obecnie prowadzę badania, mianowicie:

- Pionierskie przykłady wykorzystania szkieletowej konstrukcji żelbetowej w architekturze Warszawy przed rokiem 1914.
- Życiorys i działalność zawodowa architekta Jerzego Mikulskiego (1883-1960)
- Życiorys i działalność zawodowa architekta Zdzisława Kalinowskiego (1877-1926)
- Życiorys i działalność zawodowa architekta Ludwika Panczakiewicza (1873-1935)
- Architektura warszawskich gmachów opieki zdrowotnej przełomu XIX i XX wieku.
- Architektura warszawskich gmachów oświaty przełomu XIX i XX wieku.
- Możliwości rekonstrukcji fasady budynku u zbiegu ulic Jasnej i Sienkiewicza w Warszawie w kontekście dostępnej dokumentacji ikonograficznej
- Dzieje powstania i architektura kamienicy przy ul. Andrzeja Struga 3 w Łodzi w kontekście jej autorstwa
- Architektura ulicy Lwowskiej w Warszawie.

W dalszej kolejności zamierzam się również zająć pogłębieniem badań na temat szczegółów oblicza stylistycznego architektury nowoczesnej na ziemiach polskich przed 1914 rokiem, źródeł ich inspiracji oraz odmienności, w kontekście zjawisk szerzej zachodzących wówczas w Europie, zwłaszcza w Berlinie, Budapeszcie, Wiedniu i Pradze – w tym wzajemnych powiązań oraz różnic w stosunku do naczelnych ośrodków ziem polskich.

Z punktu widzenia przyszłego rozwoju dydaktycznego, zamierzam kontynuować zaangażowanie w prowadzenie zajęć na Wydziale Architektury PW, w tym zwłaszcza przedmiotów projektowych związanych z konserwacją, adaptacją i modernizacją obiektów historycznych i zabytkowych oraz promowaniem dyplomów o analogicznej tematyce. Istotną uwagę przywiązuję także do dalszego angażu przy przedmiotach związanych z budowaniem wiedzy na temat dawnej architektury na ziemiach polskich. Pomijając ich znaczenie w kształtowaniu ogólnej świadomości młodych adeptów architektury, dotychczasowe doświadczenia wskazują bowiem, że wspomniane przedmioty zazwyczaj stanowiły początek drogi zawodowej szeregu uznanych architektów, historyków, konserwatorów – często stanowiących obecnie trzon kadry kierowniczej ważniejszych krajowych instytucji związanych z opieką nad zabytkami i ochroną konserwatorską, jak również wykwalifikowanych pracowników biur projektowych o tego rodzaju profilu. Zamierzam także dążyć do poszerzenia obszaru swojej działalności dydaktycznej o inne ośrodki akademickie w kraju i zagranicą.

Pod względem organizacyjnym szczególną uwagę przykładam do utrzymania status quo Zakładu Architektury Polskiej, jako jednostki zorganizowanej wokół gromadzenia, porządkowania i promocji wiedzy na temat dawnej architektury na ziemiach polskich, przy zachowaniu możliwie wysokiego stopnia zdrowego rozsądku i równowagi pomiędzy coraz trudniejszymi do jednoczesnej pogodzenia zadaniami dydaktycznymi, naukowymi i administracyjnymi. W optymistycznych wyobrażeniach, zamierzam kontynuować angaż przy realizacji zadań leżących w zakresie dotychczasowych kompetencji zakładu, tj. organizacji praktyk, konferencji naukowych, wyjazdów tematycznych, odpowiednich zadań na potrzeby projektów semestralnych, wystaw, organizacji oraz porządkowania zbiorów naukowych.

Pod względem projektowym, zamierzam kontynuować dotychczasową działalność związaną z adaptacją, modernizacją i konserwacją obiektów zabytkowych, angażując się zwłaszcza w zadania związane z rekonstrukcją wcześniej utraconych fasad lub innych elementów, jak również badania i opracowania eksperckie z tym związane. Jednocześnie zamierzam kontynuować stałą współpracę ekspercką z urzędami ochrony zabytków oraz stowarzyszeniami popularyzującymi dzieła dawnej architektury. Z entuzjazmem przystąpię

również do ewentualnych konkursów projektowych podejmujących dyskusję na temat form odpowiednich dla współczesnej zabudowy śródmiejskiej.

.....*P. K...*.....

(podpis wnioskodawcy)

RPH/2470/2026
Data: 2026-01-19

PODPIS ZAUFANY
PIOTR
KILANOWSKI
15.12.2025 15:24:50 GMT+1
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

**DOKUMENTACJA DO WNIOSKU O PRZEPROWADZENIE POSTĘPOWANIA
HABILITACYJNEGO**

ZAŁĄCZNIK NR 4

**WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAKOWYCH ALBO
ARTYSTYCZNYCH STANOWIĄCYCH ZNACZNY WKŁAD
W ROZWÓJ DANEJ DYSCYPLINY**

DR INŻ. ARCH. PIOTR KILANOWSKI
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ
ZAKŁAD ARCHITEKTURY POLSKIEJ

DZIEDZINA NAUK INŻYNIERYJNO-TECHNICZNYCH
DYSCYPLINA: ARCHITEKTURA i URBANISTYKA

GRUDZIEŃ 2025

**I. WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH ALBO ARTYSTYCZNYCH,
O KTÓRYCH MOWA W ART. 219 UST. 1. PKT 2 USTAWY**

1. Monografie naukowe, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2a ustawy; lub

- Piotr Kilanowski, *Architektura gmachów użyteczności publicznej doby wczesnego modernizmu na ziemiach Królestwa Polskiego (1909-1914)*, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2025, ISBN 978-83-8156-753-4 (Załącznik 5-1).

II. WYKAZ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ ALBO ARTYSTYCZNEJ

1. Wykaz opublikowanych monografii naukowych (z zaznaczeniem pozycji niewymienionych w pkt I.1).

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- Piotr Kilanowski, *Utracone kamienice warszawskie doby wczesnego modernizmu (1909–1914)*, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2021, ISBN: 978-83-8156-159-4. Publikacja uhonorowana Nagrodą Ministra Rozwoju i Technologii w kategorii krajowe publikacje oraz nagrodą w Konkursie na najlepszą książkę akademicką i naukową **ACADEMIA 2021** (Załącznik 5-2).
- Piotr Kilanowski, *Architektura gmachów użyteczności publicznej doby wczesnego modernizmu na ziemiach Królestwa Polskiego (1909-1914)*, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2025, ISBN: 978-83-8156-753-4 (Załącznik 5-1).

2. Wykaz opublikowanych rozdziałów w monografiach naukowych.

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- Piotr Kilanowski, *Rozplanowanie kondygnacji mieszkalnych w śródmiejskich kamienicach warszawskich na przełomie XIX i XX wieku*, [w:] „Architektura w mieście - architektura dla miasta: społeczne i kulturowe aspekty funkcjonowania architektury na ziemiach polskich lat 1815-1914” (red. M. Getka-Kenig, A.

Łupienko), Warszawa 2017, s. 219–244. Instytut Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk, ISBN: 978-83-65880-10-9 (Załącznik 5-6).

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- Piotr Kilanowski, *Wpływ nowoczesnej infrastruktury technicznej na rozwiązania planu warszawskich domów dochodowych pod koniec XIX wieku oraz po roku 1900*, [w:] „Przyszłość rzeczy minionych, Studia do dziejów architektury i urbanistyki w Polsce, vol. 2” (red. M. Rozbicka), Warszawa 2019, s. 78-129. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, ISBN: 978-83-8156-035-1 (Załącznik 5-7).
- Piotr Kilanowski, *Zbiory fotograficzne Zakładu Architektury Polskiej jako uzupełniające źródło wiedzy na temat formy i wystroju wybranych budynków warszawskich utraconych po 1939 roku*, [w:] „Zbiory naukowe Zakładu Architektury Polskiej Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej z perspektywy 100 lat, Studia do dziejów architektury i urbanistyki w Polsce, vol. 3” (red. M. Rozbicka), Warszawa 2020, s. 127-155. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, ISBN: 978-83-8156-185-3 (Załącznik 5-8).
- Piotr Kilanowski, *Wątki neoromantyczne w warszawskiej architekturze wczesnego modernizmu (1909-1914) na przykładzie realizacji Arthura E. Gurneya*, [w:] „Zbiory naukowe Zakładu Architektury Polskiej Wydziału Architektury: Ludzie, projekty, badania, Studia do dziejów architektury i urbanistyki w Polsce, vol. 4” (red. M. Rozbicka), Warszawa 2021, s. 5-61. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, ISBN: 978-83-8156-353-6 (Załącznik 5-9).
- Piotr Kilanowski, *Nadbudowa poprzez rekonstrukcję – szczególny potencjał adaptacyjny warszawskich kamienic*, [w:] „Warszawskie kamienice przełomu XIX i XX w. Poradnik dobrych praktyk architektonicznych” (red. J. S. Majewski, G. Mika), Warszawa 2024, s. 287-304. Fundacja Hereditas, ISBN: 978-83-951050-9-8 (Załącznik 5-10).

3. Wykaz opublikowanych artykułów w czasopismach naukowych (z zaznaczeniem pozycji niewymienionych w pkt I.2).

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- Piotr Kilanowski, *Dokumenty Biura Odbudowy Stolicy jako podstawowe źródło wiedzy na temat architektury, konstrukcji i wyposażenia niezachowanych kamienic warszawskich projektu Henryka Stifelmana i Stanisława Weissa oraz Wacława Heppena i Józefa Napoleona Czerwińskiego*, „Ochrona Zabytków” 2015, nr 1, s. 195-211, ISSN: 0029-8247 (Załącznik 5-12).
- Piotr Kilanowski, *Kamienica przy ulicy Marszałkowskiej 81 w Warszawie*, „Ochrona Zabytków” 2017, nr 1, s. 49-75, ISSN: 0029-8247 (Załącznik 5-13).

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- Piotr Kilanowski, *Arthur E. Gurney – brytyjski architekt czynny w Warszawie i na dawnych ziemiach Rzeczypospolitej od 1899 do 1915 roku*, „Ochrona Zabytków” 2019, nr 2, s. 147-188, ISSN: 0029-8247 (Załącznik 5-16).
- Piotr Kilanowski, *Józef Napoleon Czerwiński (1870-1940) i Wacław Heppen (1866-1939) – sylwetki twórcze, indywidualna działalność oraz współpraca architektoniczno-budowlana w latach 1909-1914*, „Ochrona Zabytków” 2021, nr 1, s. 9-49, ISSN 0029-8247 (Załącznik 5-19).
- Piotr Kilanowski, *Rekonstrukcje wystroju architektonicznego i projekty nowych fasad w praktyce projektowej pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska” (1994-2022)*, „Studia do dziejów architektury i urbanistyki w Polsce” 2022, s. 157-199, ISSN: 2657-5795 (Załącznik 5-20).
- Piotr Kilanowski, *Henryk Stifelman (1870-1938): budowniczy, filantrop, promotor architektury wczesnomodernistycznej i opieki nad zabytkami*, „Kwartalnik Historii Żydów” 2025, nr 1, s. 9-54, ISSN: 1899-3044 (Załącznik 5-21).
- Piotr Kilanowski, *Kamienica przy ul. Polnej 26 (32) – nieznana realizacja Ludwika Panczakiewicza*, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej” 2025, nr 3, s. 389-408, ISSN: 0023-5881 (Załącznik 5-22).

4. Wykaz osiągnięć projektowych, konstrukcyjnych, technologicznych (z zaznaczeniem pozycji niewymienionych w pkt I.3).

a). Od 2010 r. w zespole pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska”:

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- **2010** - projekt domu jednorodzinnego przy ul. Potulickich 16 w Konstancinie, zakres: projekt koncepcyjny / niezrealizowany (Załącz. 6-9).
- **2010** - projekt domu jednorodzinnego przy ul. Poniatowskiego 87 w Zielonce, zakres: projekt koncepcyjny / niezrealizowany.
- **2011** - projekt domu jednorodzinnego przy ul. Okrężnej 22 w Starogardzie Gdańskim, zakres: projekt koncepcyjny / zrealizowany wg projektu budowlanego i wykonawczego innego architekta.
- **2011** - projekt adaptacji, przebudowy i rozbudowy hotelu "Sporting" przy ul. Promenady Gwiazd 6 w Międzyzdrojach, zakres: projekt koncepcyjny / niezrealizowany (Załącz. 6-9).
- **2011** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Hożej 50 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz / realizacja 2011-2013 (Załącz. 6-9).
- **2011** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Górnośląskiej 7A w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz, uzgodnienia, nadzory / realizacja 2012-2015 (Załącz. 6-9).
- **2011** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Okrzei 26 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz / realizacja 2012-2019 (Załącz. 6-9).
- **2011** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Poznańskiej 16 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz / realizacja 2011-2015.
- **2011** - projekt adaptacji, przebudowy i rozbudowy domu jednorodzinnego przy ul. Zakręt 10 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany, detale, projekt wnętrz / realizacja 2011-2012.
- **2012** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Chłodnej 20 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny / niezrealizowany (Załącz. 6-9).
- **2012** - projekt adaptacji, przebudowy, nadbudowy i rekonstrukcji wystroju fasady w kamienicy przy ul. Jagiellońskiej 22 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany, detale / realizacja 2012-2015 (Załącz. 6-9).

- **2012** - projekt domu jednorodzinnego przy ul. Zielonej 36 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny / niezrealizowany
- **2012** - projekt domu jednorodzinnego przy ul. Bankowej 29 w Zielonce, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz / realizacja 2013-2018
- **2012** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Mokotowskiej 63 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz / realizacja 2012-2014 (Załącznik 6-9).
- **2012** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Koszykowej 49A w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, badania archiwalne, projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz, uzgodnienia / realizacja 2013-2016 (Załącznik 6-9).
- **2013** – projekt remontu konserwatorskiego z uzupełnieniami ubytków fasady, elewacji podwórzowych i przejazdu bramnego kamienicy przy ul. Chmielnej 6 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, projekt budowlany, projekt wykonawczy, uzgodnienia / realizacja 2015.
- **2013** - projekt zespołu domów jednorodzinnych "Ventana" (etap II) w Walendowie, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy / realizacja 2013-2015 (Załącznik 6-9).
- **2013** - projekt rekonstrukcji wystroju fasady kamienicy przy ul. Targowej 21 w Warszawie: badania archiwalne, projekt koncepcyjny, projekt wykonawczy, detale, nadzory / realizacja 2016-2018.
- **2013** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Noakowskiego 16 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz, nadzory / realizacja 2013-2017.
- **2013** - projekt budynku biurowego i magazynu dla sp. "Harvialand" w Lesznowoli, zakres: projekt koncepcyjny / niezrealizowany.
- **2013** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Kępnej 15 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny / niezrealizowany.
- **2013** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Jagiellońskiej 27 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany, detale / realizacja 2014-2018 (Załącznik 6-9).

- **2014** – projekt adaptacji i przebudowy ostatniej kondygnacji oraz poddasza nieużytkowego na funkcje mieszkalne w budynku mieszkalnym w zabudowie bliźniaczej przy ul. Langiewicza 18 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, projekt koncepcyjny, projekt budowlany / realizacja 2015-2016 przy udziale innego architekta.
- **2014** - projekt adaptacji, przebudowy i rozbudowy szeregowych domów mieszkalnych przy ul. Wąchockiej 16 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany / niezrealizowany.
- **2014** – projekt remontu konserwatorskiego tzw. Pałacu Belwederskiego przy ul. Belwederskiej 54 w Warszawie z wprowadzeniem opaski drenażowej po obrysie ścian zewn., zakres: projekt budowlany, uzgodnienia / realizacja 2015-2016.
- **2014** – projekt remontu konserwatorskiego tzw. Pałacu Prezydenckiego przy ul. Krakowskie Przedmieście 48/50 w Warszawie z wprowadzeniem opaski drenażowej po obrysie ścian zewnętrznych, zakres: projekt budowlany, uzgodnienia / realizacja 2015-2016.
- **2015** - projekt adaptacji, przebudowy, rozbudowy i nadbudowy domu jednorodzinnego przy ul. Maratońskiej 4 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany / niezrealizowany (Zał. 6-9).
- **2015** - projekt adaptacji, przebudowy, nadbudowy i rozbudowy kamienicy przy ul. Mokotowskiej 57 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale / realizacja 2017-2023 (Zał. 6-9).
- **2016** - projekt adaptacji, przebudowy, nadbudowy, rozbudowy i rekonstrukcji wystroju fasad kamienic przy ul. Foksal 13 i 15 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz, uzgodnienia, nadzory / realizacja 2016-2020 (Zał. 6-9). **Realizację uhonorowano Nagrodą Architektoniczną Prezydenta m. st. Warszawy w kategorii Nagroda Publiczności (2020).**
- **2016** - projekt adaptacji, przebudowy i rozbudowy domu jednorodzinnego przy ul. Ursynowskiej 5 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy / niezrealizowany.
- **2016** – projekt remontu konserwatorskiego z uzupełnieniami wystroju elewacji budynku Urzędu Stanu Cywilnego (d. Komora Celna) przy ul. Kłopotowskiego 1/3 w Warszawie, zakres: projekt budowlany, uzgodnienia / realizacja 2016-2017.

- **2016** - projekt adaptacji i przebudowy domu jednorodzinnego przy ul. Środkowej 12/14 w Konstancinie, zakres: projekt koncepcyjny / niezrealizowany (Zał. 6-9).
- **2016** - projekt adaptacji, przebudowy i rekonstrukcji wystroju fasady kamienicy przy ul. Nowogrodzkiej 46 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, badania archiwalne, projekt koncepcyjny, projekt budowlany / niezrealizowany.
- **2017** - projekt elewacji dla budynku przy ul. Targowej 17 w Warszawie, zakres: projekt wykonawczy, detale, nadzory / realizacja 2020-2022.
- **2017** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy Al. Jerozolimskich 57 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, badania archiwalne, projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz / realizacja od 2023 przy udziale innego architekta.

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- **2018** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Strzeleckiej 26 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, badania archiwalne, projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz, opracowania eksperckie, uzgodnienia / niezrealizowany.
- **2018** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Stalowej 41 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, badania archiwalne, projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz / niezrealizowany.
- **2018** - projekt elewacji dla budynku przy ul. Jagiellońskiej 36 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny / zrealizowany wg projektu budowlanego i wykonawczego innego architekta.
- **2018** - projekt adaptacji, przebudowy, nadbudowy i rozbudowy dawnych zabudowań fabrycznych przy ul. Kłopotowskiego 11 do funkcji mieszkaniowej, zakres: inwentaryzacja, badania archiwalne, projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, projekt wnętrz / realizacja: 2018-2022.
- **2018** - projekt przebudowy z rekonstrukcją utraconej kubatury i wykończenia fasady w kamienicy przy ul. Szpitalnej 4 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, badania archiwalne, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, nadzory / realizacja: 2019-2022.
- **2019** – projekt konserwatorski remontu i rekonstrukcji części utraconego wystroju fasady w budynku Ambasady Włoch (d. Pałac Szlenkiera) przy pl. Dąbrowskiego 6 w

- Warszawie, zakres: projekt budowlany, projekt wykonawczy, uzgodnienia / niezrealizowany (na rok 2025 w trakcie uzgodnień zmian projektowych).
- **2019** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Wrzesińskiej 2 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz / realizacja 2020-2025 (Załącz. 6-9).
 - **2019** - projekt rekonstrukcji wystroju fasady w kamienicy przy ul. Floriańskiej 8 w Warszawie, zakres: badania archiwalne, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, opracowania eksperckie, uzgodnienia, nadzory / realizacja 2020-2021.
 - **2020** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Złotej 83 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, badania archiwalne, projekt koncepcyjny, projekt wykonawczy, detale, projekt wnętrz / realizacja 2021-2024 jako uzupełnienie projektu budowlanego i wykonawczego innego architekta.
 - **2020** - projekt adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy Al. Ujazdowskich 22 w Warszawie, zakres: badania archiwalne, projekt koncepcyjny, projekt budowlany, detale, opracowania eksperckie, uzgodnienia / niezrealizowany (na rok 2025 w trakcie uzgodnień zmian projektowych)
 - **2020** - projekt adaptacji, przebudowy, nadbudowy i rekonstrukcji wystroju fasad kamienic przy ul. Nowy Świat 2 i Książęcej 6 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, badania archiwalne, projekt koncepcyjny, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, opracowania eksperckie, uzgodnienia, projekt wnętrz / niezrealizowany.
 - **2021** - projekt rekonstrukcji wystroju fasady i elewacji podwórzowych w kamienicy przy ul. Targowej 46 w Warszawie, zakres: inwentaryzacja, projekt budowlany, projekt wykonawczy, detale, opracowania eksperckie, uzgodnienia, nadzory / realizacja 2022-2025 (Załącz. 6-8).
 - **2022** - projekt rekonstrukcji wystroju fasady i elewacji podwórzowych w kamienicy przy ul. Mokotowskiej 39 w Warszawie, zakres: badania archiwalne, projekt koncepcyjny, detale / niezrealizowany.

b). Samodzielna działalność projektowa:

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- **2018** - projekt elewacji dla budynku przy ul. Targowej 17 w Warszawie, zakres: projekt koncepcyjny, detale, wizualizacje / realizacja 2020-2022 na podstawie projektu wykonawczego w zespole „Proart A. Rostkowska”.
- **2020** - projekt rekonstrukcji wystroju fasady i elewacji podwórzowych w kamienicy przy ul. Targowej 46 w Warszawie, zakres: badania archiwalne, projekt koncepcyjny / realizacja 2022-2025 na podstawie projektu wykonawczego w zespole „Proart A. Rostkowska” (Zał. 6-8).
- **2023** - projekt rekonstrukcji wystroju fasady w kamienicy przy ul. Poznańskiej 14 w Warszawie, zakres: badania archiwalne, projekt koncepcyjny, projekt wykonawczy, detale, opracowania eksperckie / niezrealizowany (na rok 2025 w trakcie uzgodnień formalnych).
- **2024** - projekt rekonstrukcji wystroju fasady w kamienicy przy ul. Jasnej 8 w Warszawie, zakres: badania archiwalne, projekt koncepcyjny, detale / niezrealizowany (na rok 2025 w trakcie opracowywania projektu budowlanego i wykonawczego).
- **2024** - projekt konserwatorski remontu i częściowej rekonstrukcji wystroju fasady budynku przy Al. Ujazdowskich 9 w Warszawie, zakres: badania archiwalne, inwentaryzacja, projekt remontu, uzgodnienia / realizacja 2024.

c). Udział w konkursach architektonicznych:

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- **2006** – Konkurs na projekt budynku u zbiegu ul. Targowej i Ząbkowskiej w Warszawie. Organizator: Centrum Łowicka; praca prezentowana w ramach wystawy pokonkursowej w gmachu Biblioteki UW przy ul. Dobrej 56/66 w maju 2006 roku.
- **2008** – Konkurs pt. „Termo Organika Gaudi Projekt”, na projekt modernizacji fasad prefabrykowanego budynku mieszkalnego wielorodzinnego w Warszawie. Organizator: Termo Organika.
- **2017** – Konkurs pt. „Współczesna Kamienica Łódzka – edycja druga”, na projekt budynku u zbiegu ulic Orlej i Sienkiewicza w Łodzi. Organizator: Urząd Miasta Łodzi; **III nagroda**, praca prezentowana w ramach wystawy pokonkursowej w „Art Inkubator” przy ul. Tymienieckiego 3 w lipcu 2017 roku, opublikowana w katalogu pokonkursowym (Zał. 6-6).

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- **2023** – Konkurs pt. „Współczesna Kamienica Łódzka – edycja trzecia”, na projekt budynku u zbiegu ulic Zachodniej i Więckowskiego w Łodzi. Organizator: Urząd Miasta Łodzi; praca prezentowana w ramach wystawy pokonkursowej w Miejskiej Pracowni Urbanistycznej / Lapidarium Detalu Architektonicznego w Łodzi przy ul. Kościuszki 19 w listopadzie 2023 roku, opublikowana w katalogu pokonkursowym, współautor projektu: Hubert Przybyszewski (Zał. 6-7).

5. Wykaz publicznych realizacji dzieł artystycznych (z zaznaczeniem pozycji niewymienionych w pkt I.3).

a). Udział w konkursach rysunkowo-malarskich i graficznych:

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- **2005** – Konkurs rysunkowo-malarski pt. „Szkice Architektoniczne Starej Pragi” – **3 prace wyróżnione**.
- **2010** – Konkurs na schemat malowania lokomotyw elektrycznych typu Traxx P160DC dla spółki Koleje Mazowieckie – **praca wyróżniona** (zał. 6-13).
- **2011** - Konkurs na schemat malowania zespołów trakcyjnych 22WEe (Elf) dla Kolei Mazowieckich.

b). Udział w wystawach rysunku i malarstwa

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- **2004** – Nowy Jork, *Wystawa prac w księgarni wydawnictwa „Nowy Dziennik”*, 333 West 38th St., 16 lipca 2004 – 24 września 2007, 6 prac.
- **2005** - Warszawa, *Wystawa prac konkursowych „Szkice architektoniczne Starej Pragi”*, Hotel „Hetman”, ul. Kłopotowskiego 36, 28 listopada 2005 – 8 grudnia 2005; 3 prace.
- **2015** - Warszawa, *Wystawa Rysunku i Malarstwa architektów z Koła „Plener”*, pawilon SARP, ul. Foksal 2A, 1 maj 2015 – 10 maj 2015; 4 prace (Zał. 6-10).

- **2016** - Kazimierz Dolny, *Wystawa Mistrzowie Szkoły Rysunku na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej w 100-lecie jej powstania*, Muzeum Nadwiślańskie, Rynek 19-24, 12 listopad 2016 – 15 styczeń 2017; 4 prace (Załącznik 6-11).

c). Organizacja i udział w plenerach rysunkowo-malarskich:

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- **2006** - Toruń, 8 – 23 lipca
- **2006** - Wiedeń, 23 – 30 wrzesień
- **2007** – Toruń, 19 – 25 lipiec
- **2007** – Wiedeń, 18 – 26 sierpień
- **2008** – Toruń, 16 – 21 lipiec
- **2008** – Praga, 15 – 24 sierpień
- **2009** – Toruń, 15 – 22 lipiec
- **2009** – Jelenia Góra i okolice, 8 – 22 sierpień
- **2010** – Toruń, 24 – 31 lipiec
- **2010** – Brno / Nysa, 7 – 22 sierpień
- **2011** – Toruń, 23 - 31 lipiec
- **2011** – Budapeszt, 6 – 14 sierpień
- **2012** – Toruń, 21 – 29 lipiec
- **2012** – Berlin / Lipsk, 25 sierpień – 2 wrzesień
- **2013** – Toruń, 20 – 28 lipiec
- **2013** – Wrocław, 10 – 18 sierpień
- **2014** – Toruń, 19 – 27 lipiec
- **2015** – Toruń, 25 lipiec – 2 sierpień
- **2015** – Budapeszt, 22 – 30 sierpień
- **2016** – Toruń, 23 – 31 lipiec
- **2016** – Wiedeń, 3 – 11 wrzesień

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- **2019** – Ryga, 17 – 25 sierpień.
- **2020** - Jelenia Góra i okolice, 25 lipiec – 2 sierpień.
- **2021** - Budapeszt, 7 – 15 sierpień.

- 2022, Wrocław, 20 – 28 sierpień.

d). opracowanie projektów murali artystycznych:

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- 2018 - Warszawa, *Projekt murali w formie fasad historycznych budynków warszawskich w obrębie ścian szczytowych kamienic przy ul. Smolnej 32, 34, 36 i 38 w Warszawie*, realizacja Good Looking Studio, 2018; 4 murale (Zał. 6-12).

6. Informacja o wystąpieniach na krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych lub artystycznych, z wyszczególnieniem przedstawionych wykładów na zaproszenie i wykładów plenarnych.

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- 2016 – Piotr Kilanowski, *Rozplanowanie kondygnacji mieszkalnych w śródmiejskich kamienicach warszawskich na przełomie XIX i XX w. ”*, referat wygłoszony w ramach konferencji naukowej „Architektura w mieście, architektura dla miasta: społeczne i kulturowe aspekty funkcjonowania architektury na ziemiach polskich lat 1815–1914” w dn. 21 października w Warszawie.

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- 2023 – Piotr Kilanowski, *Kościół i plebania Parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Sosnowcu na tle twórczości Karola Kozłowskiego (1847-1902)*, referat wygłoszony w ramach sesji naukowej „Dziedzictwo odzyskane. Witraże katedralne Sosnowca i ich polityczne paradygmaty” w dn. 24 listopada w Sosnowcu.

7. Informacja o odbytych stażach w instytucjach naukowych lub artystycznych, w tym zagranicznych, z podaniem miejsca, terminu, czasu trwania stażu i jego charakteru.

Nie dotyczy

- 8. Członkostwo w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism wraz z informacją o pełnionych funkcjach (np. redaktora naczelnego, przewodniczącego rady naukowej, itp.).**

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- Od 2022 do 2025 na stanowisku redaktora tematycznego w czasopiśmie „Studia do dziejów architektury i urbanistyki w Polsce”, ISSN 2657-5795.

- 9. Informacja o recenzowanych pracach naukowych lub artystycznych, w szczególności publikowanych w czasopismach międzynarodowych.**

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- 2018 recenzja artykułu do czasopisma „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki”.
- 2021 recenzja artykułu do czasopisma „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki”
- 2023 recenzja artykułu do czasopisma „Teka Komisji Architektury i Urbanistyki Oddziału PAN w Krakowie”

Ponadto sporządzanie recenzji prac dyplomowych na Wydziale Architektury PW, od 2021 roku sumarycznie 37 recenzji w tym 18 recenzji prac dyplomowych magisterskich, obejmujących warstwę badawczo-naukową.

- 10. Wykaz uczestnictwa w programach europejskich lub innych programach międzynarodowych.**

Nie dotyczy

- 11. Wykaz udziału w zespołach badawczych, realizujących projekty inne niż określone w pkt. II.9.**

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- 2018 – realizacja pracy statutowej pt. *Arthur E. Gurney – brytyjski architekt czynny w Warszawie i na dawnych ziemiach Rzeczypospolitej od 1899 do 1915 roku*, na

Wydziale Architektury PW – praca zrealizowana. Kierownictwo i realizacja: mgr inż. arch. Piotr Kilanowski

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- **2018/2019** – realizacja pracy badawczej pt. *Wątki neoromantyczne w warszawskiej architekturze wczesnego modernizmu (1909-1914) na przykładzie realizacji Arthura E. Gurneya*, finansowanej ze środków przyznanych w konkursie Wydziału Architektury PW na granty dla młodych naukowców – praca zrealizowana. Kierownictwo i realizacja: dr inż. arch. Piotr Kilanowski
- **2021/2022** – realizacja pracy badawczej pt. *Autorska spółka architektoniczno-budowlana Henryk Stifelman i Stanisław Weiss w Warszawie (1897-1917)*, finansowanej ze środków przyznanych w konkursie Wydziału Architektury PW na granty dla młodych naukowców – praca zrealizowana. Kierownictwo i realizacja: dr inż. arch. Piotr Kilanowski
- **2023/2024** - współrealizacja zespołowego grantu badawczego pt. *Dziedzictwo architektury drewnianej na przed- i powojennych ziemiach Rzeczypospolitej w zbiorach naukowych Zakładu Architektury Polskiej WAPW*, finansowanego ze środków przyznanych w konkursie Wydziału Architektury PW pt. „Dziedzictwo Kulturowe Wydziału Architektury PW” – praca zrealizowana. Kierownictwo: dr inż. arch. Wojciech Wólkowski.

III. WSPÓŁPRACA Z OTOCZENIEM SPOŁECZNYM I GOSPODARCZYM

1. Współpraca z instytucjami kultury i administracji państwowej.

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- **2017 – Muzeum Warszawskiej Pragi:** przygotowanie i prowadzenie spacerów o tematyce architektonicznej pt. „Brzuchy kamienic”, obejmującego zwiedzanie wnętrza z cyklem krótkich wykładów na temat ich architektury, w budynkach przy ul. Targowej 32, Targowej 46, Wileńskiej 9, Wileńskiej 13 i Wileńskiej 21.

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- **2023-2024 - Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Warszawie:** konsultacje i opracowania eksperckie dotyczącej uzgadnianej dokumentacji projektowej budynków przy Al. Jerozolimskich 99, ul. Ateńskiej 25, ul. Berneńskiej 4 i ul. Jasnej 6 w Warszawie.
- **2024 - Instytut Mieczysława Wajnberga:** konsultacje w zakresie remontu i adaptacji z rekonstrukcją utraconej kubatury oraz wystroju architektonicznego fasad i wnętrz budynku przy ul. Żelaznej 66 w Warszawie, opublikowane w formie wywiadu pt. „Czy są szanse na odbudowę kamienicy przy Żelaznej 66?” w zasobach serwisów internetowych <https://m.youtube.com/> i <https://open.spotify.com/>
- **2024 - Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL (w organizacji):** konsultacje w zakresie rozpoznania autentycznych elementów architektoniczno-budowlanych zachowanych w zespole dawnych obiektów penitencjarnych przy ul. Rakowieckiej 37 w Warszawie.
- **2025 – Japońska telewizja publiczna NHK przy udziale Kaneko Creative Agency:** wystąpienie w wywiadzie wraz z przygotowaniem materiałów naukowych, merytorycznych oraz ikonograficznych na temat odbudowy Starego Miasta w Warszawie w kontekście jego późniejszego wpisu na listę światowego dziedzictwa Unesco oraz roli Jana Zachwatowicza we wspomnianym procesie i jego angażu w Zakładzie Architektury Polskiej WAPW (wywiad przewidziany do emisji na przełomie 2025 i 2026 roku).

2. Współpraca z sektorem gospodarczym.

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- Od **2010** do **2018** pracowałem w wymiarze pełnego etatu w prywatnej pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska” (projekty i realizacje wykazano w pkt. II.5a, natomiast charakter pracy szerzej omówiono na łamach autoreferatu – zał. nr 3, pkt. 7a).

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- Od **2018** do **2022** kontynuowałem pracę w wymiarze pełnego etatu w prywatnej pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska” (projekty i

realizacje wykazano w pkt. II.4a, natomiast charakter pracy szerzej omówiono na łamach autoreferatu – zał. nr 3, pkt. 7a).

- Od 2021 roku podejmowałem współpracę z różnymi przedsiębiorstwami w zakresie konsultacji, kwerend, badań, projektów architektonicznych oraz opracowań eksperckich dotyczących obiektów historycznych i zabytkowych. Mowa m. in. o następujących instytucjach i przedsiębiorstwach:

-Pracownia architektoniczno-konserwatorska „Proart A. Rostkowska”: konsultacje, badania i opracowania eksperckie w zakresie przebudowy obiektów przy Al. Ujazdowskich 22, ul. Mokotowskiej 39, ul. Targowej 44 i ul. Sienkiewicza 4 (2022-2025).

-Pracownia architektoniczna „Atelier 7 Architektura Gnich sp. z o.o.”, konsultacje w zakresie prac projektowych przy nadbudowie budynku w Al. Jerozolimskich 99 w Warszawie (2024).

-Zakład remontowo-budowlany „Star-Bud M. Starkowski”, konsultacje i nadzory przy realizacji fasady budynku przy ul. Targowej 17 w Warszawie (2021-2022).

-Usługi budowlane „Btf Marcin Kaniewski”, konsultacje, kosztorysy i projekty detali do realizacji projektów rekonstrukcji fasad budynków przy ul. Floriańskiej 8 i ul. Targowej 46 w Warszawie (2022-2023).

-Usługi Projektowo-budowlane Andrzej Jeżewski, konsultacje w zakresie przygotowania projektu przebudowy budynku przy ul. Jasnej 6 w Warszawie (2023).

-Biuro badań i dokumentacji zabytków Michał Socha, konsultacje w zakresie możliwości przebudowy otworów okiennych w ścianach szczytowych kamienic przy ul. Targowej 64 i 66A w Warszawie (2024).

-Agencja reklamowa „Good Looking Studio”, konsultacje i opracowania eksperckie w zakresie możliwości wykonywania murali artystycznych w obrębie ścian szczytowych kamienic przy ul. Jaworzyńskiej 7, 8 i 9 w Warszawie (2024).

-Pracownia projektowa „Graph'it sp. z o. o.”, konsultacje w zakresie sporządzenia konkursowej koncepcji projektowej Odbudowy Pałacu Saskiego, a także przygotowania i uzgodnienia projektu budowlanego adaptacji i przebudowy kamienicy przy ul. Mokotowskiej 14 w Warszawie (2023-2024).

-Pracownia architektoniczno-konserwatorska „PKZ Nowy Zamek”, konsultacje i projekty koncepcyjne w zakresie przebudowy budynku przy ul. Jasnej 6 w Warszawie (2024-2025).

-**Biuro inwestycyjno-budowlane „Fenix Capital s.a.”**, konsultacje, badania, projekty koncepcyjne i opracowania eksperckie w zakresie projektu rekonstrukcji wystroju fasady w budynku przy ul. Poznańskiej 14 w Warszawie (2024-2025).

-**Firma „Zabytki Kompleksowo”**, konsultacje w zakresie stanu zachowania reliktyw kamienicy przy ul. Żelaznej 65 w Warszawie (2025).

-**Przedsiębiorstwo inwestycyjne „OTB Investment”**, konsultacje w zakresie uzgodnień dotyczących możliwości rozbudowy budynku przy ul. Mokotowskiej 48 w Warszawie (2025).

-**Biuro obsługi nieruchomości „Estimum M. Caba”**, konsultacje w zakresie możliwości adaptacji i przebudowy zespołu oficyn zlokalizowanych przy ul. Hożej 7 w Warszawie (2025).

3. Wykaz wykonanych ekspertyz lub innych opracowań wykonanych na zamówienie instytucji publicznych lub przedsiębiorców.

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- **2020** – dr inż. arch. Piotr Kilanowski, *Ekspertyza-opinia na temat możliwości rekonstrukcji wystroju fasady kamienicy przy ul. Floriańskiej 8 w Warszawie*, Warszawa 2020. Opracowanie sporządzone na zamówienie pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska”.
- **2020** – dr inż. arch. Piotr Kilanowski, *Ekspertyza-opinia na temat możliwości rekonstrukcji dawnego gabarytu i formy dachu ponad skrzydłem frontowym w kamienicy przy Al. Ujazdowskich 22 w Warszawie*, Warszawa 2020. Opracowanie sporządzone na zamówienie pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska”.
- **2022** – dr inż. arch. Piotr Kilanowski, *Ekspertyza-opinia na temat możliwości przebudowy kamienic przy ul. Stalowej 37, Stalowej 41 i Strzeleckiej 26 w Warszawie poprzez adaptację i rozbudowę poddaszy*, Warszawa 2022. Opracowanie sporządzone na zamówienie pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska”.
- **2022** – dr inż. arch. Piotr Kilanowski, *Ekspertyza/opinia na temat możliwości przebudowy i rozbudowy dachów na cele użytkowe w obrębie oficyn tylnej i bocznych w kamienicy przy Alejach Ujazdowskich 22 w Warszawie*, Warszawa 2022.

Opracowanie sporządzone na zamówienie pracowni architektoniczno-konserwatorskiej „Proart A. Rostkowska”.

- **2023** – dr inż. arch. Piotr Kilanowski, *Ekspertyza-opinia na temat możliwości wykonania przebudowy i nadbudowy z rekonstrukcją pierwotnego gabarytu zwieńczenia w kamienicy przy Alejach Jerozolimskich 99 (d. 107) w Warszawie, z uwzględnieniem kwerendy archiwalnej oraz dokumentacji projektowej autorstwa mgr inż. arch. Marcina Gnicha oraz mgr inż. arch. Artura Tomczyka z sierpnia 2022 roku, z uzupełnieniami*, Warszawa 2023. Opracowanie sporządzone na zamówienie Wojewódzkiego Urzędu Konserwatorskiego w Warszawie (Załącznik 6-15).
- **2023** – dr inż. arch. Piotr Kilanowski, *Ekspertyza-opinia na temat możliwości remontu / rekonstrukcji wystroju fasad w kamienicy przy ul. Jasnej 8 w Warszawie, z uwzględnieniem projektu koncepcyjnego autorstwa Ireny Oborskiej i Andrzeja Jeżewskiego z lipca 2022 roku*, Warszawa 2023. Opracowanie sporządzone na zamówienie Wojewódzkiego Urzędu Konserwatorskiego w Warszawie.
- **2023** – dr inż. arch. Piotr Kilanowski, *Ekspertyza-opinia na temat zasadności ochrony konserwatorskiej budynku przy ul. Ateńskiej 25 w Warszawie, w kontekście jego wartości historycznych, architektonicznych i naukowych*, Warszawa 2023. Opracowanie sporządzone na zamówienie Wojewódzkiego Urzędu Konserwatorskiego w Warszawie.
- **2023** – dr inż. arch. Piotr Kilanowski, *Ekspertyza-opinia na temat zasadności ochrony konserwatorskiej budynku przy ul. Berneńskiej 4 w Warszawie, w kontekście jego wartości historycznych, architektonicznych i naukowych*, Warszawa 2023. Opracowanie sporządzone na zamówienie Wojewódzkiego Urzędu Konserwatorskiego w Warszawie.
- **2024** – dr inż. arch. Piotr Kilanowski, *Ekspertyza/opinia na temat możliwości wykonywania murali reklamowych w obrębie ścian szczytowych kamienicy przy ul. Jaworzyńskiej 7, 8 i 9 w Warszawie w kontekście historycznym, urbanistycznym, architektonicznym i konserwatorskim*, Warszawa 2024. Opracowanie sporządzone na zamówienie agencji reklamowej Good Looking Studio.
- **2024** – dr inż. arch. Piotr Kilanowski, *Ekspertyza/opinia na temat możliwości rekonstrukcji wystroju fasady kamienicy przy ul. Poznańskiej 14 w Warszawie wraz z projektem koncepcyjnym*, Warszawa 2024. Opracowanie sporządzone na zamówienie firmy Fenix Capital s.a. (Załącznik 6-16).

4. Wykaz udziału w zespołach eksperckich lub konkursowych.

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- **2018** – udział na stanowisku referenta sądu konkursowego w konkursie architektonicznym na projekt remontu, przebudowy i rozbudowy zespołu Ośrodka Wypoczynkowego Rewita w Kościelisku, ul. Nędzy Kubińca 103, dz. nr 9773/2, 2705/9, 2704/8, 2704/20, 9774, 9775, 9776, 2704/11, obręb 401, Kościelisko, ogłoszonego uchwałą zarządu AMW Rewita sp. z o. o. nr 47/2018 z dn. 26 czerwca 2018 roku.
- **Od 2022** – członkostwo w Społecznej Radzie Ochrony Dziedzictwa Kulturowego przy Prezydencie Miasta Stołecznego Warszawy, obejmujące m. in. opiniowanie zagadnień takich jak: możliwość realizacji trasy tramwajowej w ciągu tzw. Traktu Królewskiego (2022), budowa Opery Królewskiej przy ul. Agrykola (2022), możliwość wyłączenia z Gminnej Ewidencji Zabytków budynku przy ul. Wołodyjowskiego 41 (2022), wybór warszawskich obiektów zabytkowych wymagających szczególnej ochrony w kontekście wojny i sytuacji kryzysowej (2024), dopuszczenie prowadzenia badań archeologicznych w obrębie tzw. Reduty Ordona (2025), możliwość nadbudowy budynku przy ul. Św. Barbary 1 (2025), dopuszczenie remontu, przebudowy, rozbudowy i nadbudowy wieży artyleryjskiej w tzw. Forcie Traugutta (2025), możliwość realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej przy ul. Szwoleżerów 7A (2025) oraz możliwość nadbudowy kamienicy przy Al. Jerozolimskich 57 (2025).

5. Wykaz projektów artystycznych realizowanych ze środowiskami pozaartystycznymi.

a). opracowanie rysunków, grafik i ilustracji do projektów architektonicznych:

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- **2011** – rysunki perspektywiczne adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Okrzei 26 w Warszawie.

- **2011** – ilustracje wariantów opracowania wystroju i kolorystyki fasady w projekcie adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Górnośląskiej 7A w Warszawie.
- **2012** – rysunki perspektywiczne adaptacji, przebudowy i nadbudowy kamienicy przy ul. Mokotowskiej 63 w Warszawie.
- **2013** – rysunki perspektywiczne zespołu domów jednorodzinnych „Ventana” (Etap 2) w Walendowie k. Warszawy.
- **2015** – rysunki perspektywiczne adaptacji, przebudowy, rozbudowy i nadbudowy domu jednorodzinnego przy ul. Maratońskiej 4 w Warszawie.
- **2016** – ilustracje projektu adaptacji, remontu i przebudowy willi przy ul. Śródkowej 14 w Konstancinie k. Warszawy.
- **2017** – ilustracje projektu adaptacji i nadbudowy domu frontowego oraz budowy nowego skrzydła mieszkalnego w miejscu niezachowanej oficyny tylnej w kamienicy przy ul. Mokotowskiej 57 w Warszawie.

b). opracowanie szkiców, rysunków, grafik i ilustracji do publikacji naukowych i popularno-naukowych:

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- **2016** – rysunek rekonstrukcji fasady w kamienicy przy ul. Marszałkowskiej 81 w Warszawie (Zał. 5-13).

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- **2019** – rysunki rekonstrukcji fasady i rzutu parteru willi własnej Józefa N. Czerwińskiego w Chylicach (Zał. 5-17).
- **2019** – ilustracja rekonstrukcji wystroju i wyposażenia stałego fasady budynku przy ul. Targowej 46 w Warszawie (Zał. 5-3, 6-8).
- **2020** – rysunki rekonstrukcji elewacji frontowych 40 nieistniejących lub znacząco przebudowanych kamienic warszawskich (Zał. 5-2).
- **2020** – ilustracja rekonstrukcji pierwotnej formy fasady budynku fabryki „E. Wedel” przy ul. Zamoyskiego 30 (Zał. 5-4).
- **2021** – ilustracja rekonstrukcji pierwotnej formy fasady budynku mieszkalnego przy ul. Targowej 83 (Zał. 5-5).

- **2021** – ilustracje rekonstrukcji fasad kamienic przy Al. Jerozolimskich 57 i ul. Lwowskiej 17 w Warszawie (Załącznik 5-9).
- **2021** – rysunki rekonstrukcji fasad kamienic warszawskich przy ul. Chłodnej 20, Hożej 39, Sienkiewicza 4 i Śniadeckich 10 oraz ilustracja fasady kamienicy przy Wilczej 29A (Załącznik 5-19).
- **2022** – rysunki rekonstrukcji fasad kamienic warszawskich przy ul. Nowogrodzkiej 18 i 18A, Siennej 45 i Puławskiej 12 (Załącznik 5-21).
- **2024** – rysunki rekonstrukcji fasad kamienic przy Al. Jerozolimskich 99 i ul. Lwowskiej 11 w Warszawie (Załącznik 5-10).
- **2024** – rysunek perspektywiczny Banku Towarzystw Spółdzielczych w Warszawie oraz rysunki rekonstrukcji elewacji frontowych 18 gmachów publicznych zrealizowanych w granicach Królestwa Polskiego w latach 1909-1914 (Załącznik 5-1).

6. Publikacje i prace o charakterze popularno-naukowym

a). publikacje związane z dyscypliną architektura i urbanistyka

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- Piotr Kilanowski, *Wkład architektów łódzkich w budownictwo warszawskie na początku XX wieku*, „Spotkania z Zabytkami” 2014, nr 5-6, s. 18-27, ISSN: 0137-222X (Załącznik 5-11).
- Piotr Kilanowski, *Michigan Central Station w Detroit - relikty złotej ery pociągów pasażerskich w USA*, „Świat Kolei” 2018, nr 3, s. 32-35, ISSN: 1234-5962 (Załącznik 5-14).

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- Piotr Kilanowski, *Windy w kamienicach z początku XX w. na przykładzie Wiednia*, „Spotkania z Zabytkami” 2018, nr 5-6, s. 66-69, ISSN: 0137-222X (Załącznik 5-15).
- Adam Lisiecki, Krzysztof Michalski, Piotr Stryczyński, Piotr Kilanowski, *Poradnik dobrych praktyk architektonicznych. Praga-Północ. Praska kamienica*, Stowarzyszenie "Porozumienie dla Pragi", Warszawa 2019, ISBN: 978-83-956407-0-4 (Załącznik 5-3).

- Piotr Kilanowski, *Willa Józefa Napoleona i Marii Czerwińskich w Chylicach pod Warszawą*, „Spotkania z Zabytkami” 2020, nr 9-10, s. 54-57, ISSN: 0137-222X (Załącznik 5-17).
- Piotr Kilanowski, *Warszawa - udane przykłady konserwacji, adaptacji i modernizacji*, „Zawód: Architekt” 2020, nr 5-6, s. 56-63, ISSN: 1898-486X (Załącznik 5-18).
Mój wkład w opracowanie publikacji: 25%
- Adam Lisiecki, Krzysztof Michalski, Piotr Stryczyński, Piotr Kilanowski, *Poradnik dobrych praktyk architektonicznych. Fabryki prawego brzegu*, Stowarzyszenie "Porozumienie dla Pragi", Warszawa 2020, ISBN: 978-83-956407-1-1 (Załącznik 5-4).
Mój wkład w opracowanie publikacji: 15%
- Katarzyna Kuzko-Zwierz, Ewa Kalnoj-Ziajkowska, Krzysztof Michalski, Piotr Stryczyński, Piotr Kilanowski, *Poradnik dobrych praktyk architektonicznych: powojenne osiedla Pragi*, Stowarzyszenie "Porozumienie dla Pragi", Warszawa 2021, ISBN: 978-83-956407-3-5 (Załącznik 5-5).
Mój wkład w opracowanie publikacji: 15%
- Anna Rostkowska, Piotr Kilanowski, *Kłopotowskiego 11 / Warszawa*, „Architektura – Murator” 2022, nr 7, s. 102-108, ISSN: 1232-6372.
Mój wkład w opracowanie publikacji: 80%

b). publikacje spoza dyscypliny architektura i urbanistyka

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- Piotr Kilanowski, *Lokomotywy spalinowe serii T478.1 i T478.2 kolei ČSD*, „Świat Kolei” 2014, nr 6, s. 34-39, nr 7, s. 32-37, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Lokomotywy spalinowe serii T478.3 kolei ČSD*, „Świat Kolei” 2015, nr 6, s. 32-37, nr 7, s. 30-35, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Zmodernizowane lokomotywy serii T478.3 w Czechach i na Słowacji*, „Świat Kolei” 2016, nr 5, s. 30-35, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Lokomotywy spalinowe serii T478.4 kolei ČSD*, „Świat Kolei” 2016, nr 9, s. 32-37, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Wagony sypialne standardu Y produkcji NRD w środkowoeuropejskich zarządkach kolejowych BDŽ, CFR, CSD, DR, MÁV i PKP*, „Świat Kolei” 2017, nr 7, s. 25-31, nr 8, s. 28-37, ISSN: 1234-5962.

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- Piotr Kilanowski, *Wagony osobowe klasy 2 z miejscami do leżenia i przedziałem bufetowym serii BRcm kolei ČSD oraz ich modernizacje*, „Świat Kolei” 2018, nr 8, s. 28-34, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Pociągi Alex - tradycja i nowoczesność*, „Świat Kolei” 2018, nr 10, s. 32-37, nr 11, s. 30-39, ISSN: 1234-5962.
- Andrzej Etmanowicz, Piotr Kilanowski, *Zmierzch wagonów standardu UIC-Y typu 130A i 131A z zakładów H. Cegielskiego na kolejach MÁV*, „Świat Kolei” 2019, nr 2, s. 32-37, ISSN: 1234-5962.

Mój wkład w opracowanie publikacji: 50%

- Piotr Kilanowski, *Wagon pocztowy typu P-VI*, „Świat Kolei” 2019, nr 4, s. 28-29, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Kłopotliwe wagony typu Bautzen 89 w PKP Intercity*, „Świat Kolei” 2020, nr 2, s. 3, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Wagony osobowe PKP standardu Y klasy 2 typu Görlitz 78*, „Świat Kolei” 2020, nr 4, s. 22-28, nr 5, s. 23-29, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Wagony pocztowe standardu Y serii Fa (1971) i Postmw (1984-1985) kolei ČSD*, „Świat Kolei” 2020, nr 9, s. 30-35, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Ostatnie czteroosiowe wagony osobowe pochodzenia polskiego z lat 1928-1944 zachowane współcześnie w Niemczech*, „Świat Kolei” 2021, nr 6, s. 22-27, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Lekkie wagony osobowe budowy wojennej typu BC4üp-42a, C4üp-42a i C4i-43 na PKP po 1945 roku oraz powojenna kontynuacja ich produkcji - wagony typu C4i i 36W z Pafawagu*, „Świat Kolei” 2021, nr 8, s. 24-31, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Wagony sypialne serii WLA, WLB i WLAB kolei ČSD z lat 1958-1959*, „Świat Kolei” 2022, nr 1, s. 30-35, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Relikty polskich 4-osiowych wagonów osobowych z lat 1928-1944 zachowane do czasów współczesnych w Rumunii*, „Świat Kolei” 2022, nr 2, s. 30-33, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Wagon pocztowy z Górnej Orjachowicy - ostatni relikw typu 38W*, „Świat Kolei” 2022, nr 4, s. 38-39, ISSN: 1234-5962.

- Piotr Kilanowski, *Polski wagon osobowy zachowany w Niemczech - errata*, „Świat Kolei” 2022, nr 9, s. 42-43, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Relikty wagonu salonowego serii Ashx w Petersburgu*, „Świat Kolei” 2022, nr 10, s. 42-43, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Polskie czteroosiowe wagony osobowe eksploatowane po 1945 roku na Kolejach Czechosłowackich*, „Świat Kolei” 2023, nr 1, s. 20-25, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Polski wagon osobowy typu A-VIa zachowany w Luksemburgu*, „Świat Kolei” 2023, nr 4, s. 36-37, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Polské "štiky" ve službách ČSD*, „Svět velké i malé železnice” 2023, nr 2, s. 56-75, ISSN: 1213-7219 (Zař. 5-23).
- Piotr Kilanowski, *Polski wagon osobowy typu A-V zachowany w Rumunii*, „Świat Kolei” 2024, nr 2, s. 26-28, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Polskie wagony pocztowe typu P-VII na kolejach ČSD po roku 1945*, „Świat Kolei” 2024, nr 11, s. 36-40, ISSN: 1234-5962.
- Piotr Kilanowski, *Ostatni wagon osobowy typu A-V zachowany w Polsce*, „Stalowe Szlaki” 2024, nr S1, s. 18-23, ISSN: 1234-2696.
- Piotr Kilanowski, *Polské poštovní vozy typu P-VII u ČSD po roce 1945*, „Svět velké i malé železnice” 2025, nr 1, s. 16-26, ISSN: 1213-7219.

7. Aktywność na polu popularyzacji nauki i sztuki

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- **2012** – Warszawa, wystąpienie pt. „Układy mieszkań warszawskich przed rokiem 1945”, ul. Morskie Oko 2, Pałac Szustra, 19 wrzesień. Organizacja: Towarzystwo Opieki nad Zabytkami, Oddział Warszawa.
- **2014** – Warszawa, prowadzenie spaceru pt. „Szlakiem architektów”, w ramach festiwalu „Otwarte Mieszkania”, 13 kwiecień. Organizacja: Towarzystwo Opieki nad Zabytkami, Oddział Warszawa.
- **2014** – Brno, organizacja i prowadzenie spacerów ze zwiedzaniem dzieł modernistycznej architektury Brna w ramach wyjazdu tematycznego pt. „Biennale Grafiki i Szlak Modernizmu”, 19 – 22 czerwiec. Organizacja: Turnus Art. Tours.

- **2015** – Warszawa, udział w debacie pt. „Sens rekonstrukcji, czy rekonstrukcje bez sensu?”, w ramach cyklu debat pt. „Zabytek to Zbytek”, Dom Towarowy „B-cia Jabłkowsky”, 4 luty. Organizacja: Stołeczny Urząd Ochrony Zabytków.
- **2016** – Brno, organizacja i prowadzenie spacerów ze zwiedzaniem dzieł modernistycznej architektury Brna w ramach wyjazdu tematycznego pt. „Biennale Grafiki i Szlak Modernizmu”, 16 – 17 czerwiec. Organizacja: Turnus Art. Tours.
- **2017** – Warszawa, wystąpienie pt. „Mieszkania oraz ich rozkłady w warszawskich kamienicach sprzed I wojny”, ul. Stalowa 46 - Cafe „To się wytnie”, 15 maj. Organizacja: Praski Otwarty Samozwańczy Uniwersytet Latający.
- **2017** – Warszawa, prowadzenie spacerów o tematyce architektonicznej pt. „Brzuchy kamienic”, obejmujących zwiedzanie wnętrz obiektów i krótkie wykłady na ich temat 26 sierpień. Organizacja: Muzeum Warszawskiej Pragi.

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- **2018** – Warszawa, wystąpienie pt. „Architektura i rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne kamienicy przy ul. Targowej 63”, w ramach cyklu „Spotkania z konserwatorem in situ”, 26 czerwiec. Organizacja: Towarzystwo Opieki nad Zabytkami, Oddział Warszawa (Zał. 6-18).
- **2019** – Warszawa, wystąpienie pt. „Architektura i rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne kamienicy przy ul. Dobrej 4”, w ramach cyklu „Spotkania z konserwatorem in situ”, 26 czerwiec. Organizacja: Towarzystwo Opieki nad Zabytkami, Oddział Warszawa (Zał. 6-19).
- **2019** - Warszawa, wystąpienie pt. „Architektura i rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne kamienicy przy ul. Madalińskiego 71”, w ramach cyklu „Spotkania z konserwatorem in situ”, 26 czerwiec. Organizacja: Towarzystwo Opieki nad Zabytkami, Oddział Warszawa (Zał. 6-19).
- **2024** - Warszawa, współprowadzenie wraz z J. S. Majewskim spaceru pt. „Architektoniczne tajemnice kamienic warszawskich cz. 1”, w ramach projektu pt. „Studeo et conservo 2024” (XIX edycja), 27 wrzesień. Organizator: Fundacja Hereditas przy udziale m. st. Warszawy.
- **2024** - Warszawa, współprowadzenie wraz z J. S. Majewskim spaceru pt. „Architektoniczne tajemnice kamienic warszawskich cz. 2”, w ramach projektu pt.

- „Studeo et conservo 2024” (XIX edycja), 23 październik. Organizator: Fundacja Hereditas przy udziale m. st. Warszawy.
- **2025** – Warszawa, prowadzenie spaceru pt. „Śladami budowniczego Henryka Stifelmana”, w ramach projektu pt. „Studeo et conservo 2025” (XX edycja), 10 październik. Organizator: Fundacja Hereditas przy udziale m. st. Warszawy.

8. Aktywność dydaktyczna

a). Wykaz zajęć dydaktycznych prowadzonych od 2017 roku w ramach programów dwustopniowych studiów inżynierskich i magisterskich oraz jednostopniowych studiów jednolitych na Wydziale Architektury PW:

Przed uzyskaniem stopnia doktora:

- Od 2017 do 2019 przedmiot **Architektura polska**; studia inżynierskie, ćwiczenia, sem. 3 (30 godzin) i sem. 4 (30 godzin), język polski.
- Od 2017 do 2021 przedmiot **Przestrzenie Dziedzictwa**; studia magisterskie, seminaria, sem. 9 (30 godzin), język polski.
- Od 2017 do 2018 przedmiot **Konserwatorski projekt wieloskalowy**; studia magisterskie, zajęcia projektowe, sem. 9 (75 godzin), język polski.

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- Od 2019 przedmiot **Projekt konserwatorski**; studia magisterskie, zajęcia projektowe, sem. 9 (75 godzin), język polski.
- Od 2018 do 2019 przedmiot **Polish architecture and culture**; bachelor studies, seminaria, sem. 1 (60 godzin), język angielski.
- Od 2019 przedmiot **Polish architecture**; bachelor studies, ćwiczenia, sem. 3 (30 godzin) i sem. 4 (30 godzin), język angielski.
- Od 2021 przedmiot **Projekt przeddyplomowy**, studia magisterskie i jednolite, zajęcia projektowe, sem. 11 (15 godzin), język polski.
- Od 2021 do 2024 przedmiot **Praktyka inwentaryzacyjna**; studia inżynierskie i jednolite, praktyka, sem. 4 (30 godzin), język polski.

- Od 2022 przedmiot **Survey internship**; bachelor studies, praktyka, sem. 4 (30 godzin), język angielski.
- Od 2022 przedmiot **Przestrzenie dziedzictwa**; studia magisterskie, wykłady, sem. 9 (2 godziny), język polski.
- Od 2024 przedmiot **Dziedzictwo architektoniczne (specjalność)**; studia jednolite, wykłady, sem. 9 (2 godziny), język polski.
- Od 2025 przedmiot **Projekt modernizacji**; studia jednolite, zajęcia projektowe, sem. 10 (75 godzin), język polski.

b). Wykaz prac dyplomowych przygotowanych i obronionych przy moim udziale w roli promotora na Wydziale Architektury PW od roku 2021:

Po uzyskaniu stopnia doktora:

- **2023**, praca dyplomowa inżynierska pt. "Dom wielorodzinny na Dynasach w Warszawie", nr albumu 282012, język polski.
- **2024**, praca dyplomowa magisterska pt. „Problematyka zachowania autentycznej substancji budowlanej na przykładzie adaptacji, przebudowy i rozbudowy budynku w ruinie przy ulicy Waliców 14", nr albumu 282007, język polski.
- **2024**, praca dyplomowa magisterska pt. „Problematyka adaptacji zabudowy historycznej w dobie cyfryzacji. Interaktywna galeria sztuki w Pałacu Błękitnym w Warszawie", nr albumu 60233, język polski.
- **2024**, praca dyplomowa magisterska pt. „Navigating Non-Place: a study of transforming neglected spaces into vital places in Polish railway stations, on the example of refurbishment design of Warszawa Gdańska station", nr albumu 65232, język angielski (ASK).
- **2024**, praca dyplomowa magisterska pt. „Budynek mieszkalny z usługami w parterze na warszawskiej Pradze", nr albumu 291182, język polski.
- **2025**, praca dyplomowa inżynierska pt. „Adaptation, reconstruction, and superstructure of a building in ruin at No. 12 Rybna St. in Lublin”, nr albumu 71563, język angielski.

- **2025**, praca dyplomowa inżynierska pt. „Green and Connected: Jagiellonska 11 - Residential Building in Warsaw”, nr albumu 330327, język angielski. Współpromotor: dr inż. arch. Ewelina Gawell.
- **2025**, praca dyplomowa magisterska pt. „Kształtowanie zwartej zabudowy śródmiejskiej w odniesieniu do dawnych rozwiązań - projekt nowego budynku mieszkaniowego z funkcjami usługowymi przy ul. Hożej 1A/Mokotowskiej 73 w Warszawie, nr albumu 307638, język polski.

c). Wykaz zajęć dydaktycznych prowadzonych od 2025 roku w ramach Międzyuczelnianych Studiów Podyplomowych pt. "Procesy Projektowe w obiektach i zespołach zabytkowych", organizowanych we współpracy Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej oraz Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej:

- Wykłady pt. "Materiały budowlane w obiektach historycznych i zabytkowych oraz ich zastosowanie - drewno" (2 godziny).
- Wykłady pt. „Materiały budowlane w obiektach historycznych i zabytkowych oraz ich zastosowanie – kamień” (2 godziny).
- Wykłady pt. „Materiały budowlane w obiektach historycznych i zabytkowych oraz ich zastosowanie – ceramika” (2 godziny).
- Wykłady pt. „Materiały budowlane w obiektach historycznych i zabytkowych oraz ich zastosowanie – beton” (2 godziny).
- Wykłady pt. „Materiały budowlane w obiektach historycznych i zabytkowych oraz ich zastosowanie – żelazobeton” (2 godziny).
- Wykłady pt. „Historyczna ikonografia i bibliografia” (6 godzin).
- Seminaria pt. „Pomiary architektoniczne historycznego detalu w praktycznym zastosowaniu" (3 godziny).

d). Uzyskane nagrody za działalność dydaktyczną:

- **2025**, uzyskanie I miejsca w kategorii „Nagroda dla nauczyciela akademickiego prowadzącego zajęcia każdego typu w języku angielskim” w plebiscycie WAPW „Złota Kreda 2025” (Zał. 6-20).

9. Działalność o charakterze organizacyjnym

a). Zadania związane z organizacją i opracowaniem zbiorów naukowych Wydziału Architektury PW, przechowywanych w Zakładzie Architektury Polskiej:

- **2017-2020**, digitalizacja inwentarza zbioru pomiarów Zakładu Architektury Polskiej, z wskazaniem sygnatur, spisu poszczególnych rysunków, autorów, dat powstania dla sumarycznie 2920 obiektów.
- **2017-2025**, uzupełnianie zbioru pomiarów o obiekty przygotowane w ramach praktyk inwentaryzacyjnych oraz opracowania przekazane z innych instytucji, w tym m. in. pracowni architektoniczno-konserwatorskich, sumarycznie obejmujące 143 nowe obiekty wpisane na inwentarz zbiorów naukowych ZAP WAPW.
- **2023-2025**, organizacja prac remontowo-adaptacyjnych w pomieszczeniach Zakładu Architektury Polskiej celem powiększenia pojemności zasobów, obejmująca m. in. wykonanie nowych regałów mieszczących sumarycznie 48 półek oraz adaptację istniejących szaf i regałów. Umożliwiło to uporządkowanie, zinwentaryzowanie oraz wyeksponowanie szerokich zasobów bibliograficznych Zakładu Architektury Polskiej, w tym kolekcji czasopism, monografii naukowych oraz zbiorów kartograficznych (m. in. 1941 czasopism, 2242 monografie, 326 maszynopisów, 54 dysertacje doktorskie oraz 60 tomów zbiorów kartograficznych).
- **2025**, opracowanie, wpisanie na inwentarz zbiorów naukowych (z nadaniem sygnatur) prac badawczych i dyplomowych sporządzanych w latach 1970-1990 w ramach Podyplomowego Studium Ochrony Zabytków na Wydziale Architektury PW, sumarycznie 160 opracowań.

b). Organizacja tematów (dostęp, materiały pomiarowe i ikonograficzne oraz dokumentacja projektowa) realizowanych w ramach przedmiotów „Konserwatorski Projekt Wieloskalowy”, „Projekt Konserwatorski” i „Projekt Modernizacji” na Wydziale Architektury PW:

- **2017**, kamienica przy ul. Polnej 70 w Warszawie.
- **2018**, kamienica przy ul. Mokotowskiej 73 w Warszawie.

- 2019, kamienica przy ul. Chłodnej 20 w Warszawie.
- 2020, kamienica przy ul. Twardej 28 / Ciepłej 1 w Warszawie.
- 2021, kamienica przy ul. Żelaznej 66 w Warszawie.
- 2022, pawilony w obrębie d. parku romantycznego „Morysin” w Wilanowie.
- 2023, kamienica przy ul. Sienkiewicza 4 w Warszawie.
- 2024, kamienice przy ul. Wroniej 50 i 52 w Warszawie.
- 2025, zespół szkół poligraficznych przy ul. Konwiktorskiej 2 w Warszawie.
- 2025, dawny pałac Zygmunta Opackiego w Falentach.

c). Organizacja tematów (dostęp, uzgodnienia, materiały wstępne i podstawowe narzędzia) obowiązkowych praktyk inwentaryzacyjnych dla studentów Wydziału Architektury PW:

- 2021, Warszawa, Pawilon Główny Politechniki Warszawskiej, pl. Politechniki 1.
- 2022, Warszawa, budynek Szkoły im. E. Konopczyńskiego, ul. Konopczyńskiego 4.
- 2023, Warszawa, budynek Biura Analiz Sejmowych, ul. Zagórna 3.
- 2024, Warszawa, budynek Szkoły im. S. Witkiewicza, ul. Elbląska 51.
- 2025, Warszawa, budynki biurowe (d. kamienice) PW, ul. Noakowskiego 18 i 20.

IV. DANE NAUKOMETRYCZNE

1. **Impact Factor (w dziedzinach i dyscyplinach, w których parametr ten jest powszechnie używany jako wskaźnik naukometryczny).**

Dane w oparciu o Repozytorium Politechniki Warszawskiej,

<https://repo.pw.edu.pl/info/author/WUTa7a300d49a9944bea9e3721cf1524b17/>

-Sumaryczny IF: brak

-Sumaryczny SNIP: brak

-Sumaryczny CiteScore: brak

-Sumaryczna Punktacja MNiSW/MEiN: 742

2. **Liczba cytowań publikacji wnioskodawcy, z oddzielnym uwzględnieniem autocytowań.**

Dane wg bazy Google Scholar,

l.p	Publikacja	cytowań:	autocytowań:
1.	Piotr Kilanowski, <i>Dokumenty Biura Odbudowy Stolicy jako podstawowe źródło wiedzy na temat architektury, konstrukcji i wyposażenia niezachowanych kamienic warszawskich projektu Henryka Stifelmana i Stanisława Weissa oraz Wacława Heppena i Józefa Napoleona Czerwińskiego</i> , „Ochrona Zabytków” 2015, nr 1, s. 195-211.	6	5
2.	Piotr Kilanowski, <i>Utracone kamienice warszawskie doby wczesnego modernizmu (1909–1914)</i> , Warszawa 2021.	4	1
3.	Piotr Kilanowski, <i>Warszawa - udane przykłady konserwacji, adaptacji i modernizacji</i> , „Zawód: Architekt” 2020, nr 5-6, s. 56-63.	4	3
4.	Piotr Kilanowski, <i>Rozplanowanie kondygnacji mieszkalnych w śródmiejskich kamienicach warszawskich na przełomie XIX i XX wieku</i> , [w:] „Architektura w mieście - architektura dla miasta: społeczne i kulturowe aspekty funkcjonowania architektury na ziemiach polskich lat 1815-1914” (red. M. Getka-Kenig, A. Łupienko), Warszawa 2017, s. 219–244.	5	3
5.	Piotr Kilanowski, <i>Arthur E. Gurney – brytyjski architekt czynny w Warszawie i na dawnych ziemiach Rzeczypospolitej od 1899 do 1915 roku</i> , „Ochrona Zabytków” 2019, nr 2, s. 147-188.	3	2
6.	Piotr Kilanowski, <i>Kamienica przy ulicy Marszałkowskiej 81 w Warszawie</i> , „Ochrona Zabytków” 2017, nr 1, s. 49-75.	3	3
7.	Piotr Kilanowski, <i>Wkład architektów łódzkich w budownictwo warszawskie na początku XX wieku</i> , „Spotkania z Zabytkami” 2014, nr 5-6, s. 18-27.	2	2
8.	Piotr Kilanowski, <i>Polské "štítky" ve službách ČSD</i> , „Svět velké i malé železnice” 2023, nr 2, s. 56-75.	1	0
9.	Anna Rostkowska, Piotr Kilanowski, <i>Kłopotowskiego 11 / Warszawa</i> , „Architektura – Murator” 2022, nr 7, s. 102-108.	1	1
10.	Piotr Kilanowski, <i>Józef Napoleon Czerwiński (1870-1940) i Wacław Heppen (1866-1939) – sylwetki twórcze, indywidualna działalność oraz współpraca architektoniczno-budowlana w latach 1909-1914</i> , „Ochrona Zabytków” 2021, nr 1, s. 9-49.	1	0
11.	Piotr Kilanowski, <i>Willa Józefa Napoleona i Marii Czerwińskich w Chylicach pod Warszawą</i> , „Spotkania z Zabytkami” 2020, nr 9-10, s. 54-57.	1	1
12.	Adam Lisiecki, Krzysztof Michalski, Piotr Strczyński, Piotr Kilanowski, <i>Poradnik dobrych praktyk architektonicznych. Praga-Północ. Praska kamienica</i> , Warszawa 2019.	1	1

Z uwagi na to, że ważniejsze naukowe bazy danych takie jak m. in. Scopus, Web of Science czy Google Scholar w większości zawierają dane niekompletne, pomijając m. in. liczne monografie wraz z zawartymi w nich bibliografią oraz cytowaniami, poniżej przedstawiam listę znanych mi publikacji oraz innych opracowań o charakterze naukowym, w których z całą pewnością zawarto odwołania do publikacji mojego autorstwa (z wskazaniem stron):

Publikacje innych autorów:

- Buchner Zbigniew, *Dzieci Haskali. Abraham Buchner i jego potomkowie*, Warszawa 2023, s. 348.

- Cichy Andrzej, *Zabytkowe drzwi – teoretyczne uwarunkowania ochrony konserwatorskiej i rezultaty ich stosowania na przykładzie warszawskich kamienic czynszowych z czwartej ćwierci XIX w. i początku XX w.*, [w:] „Warszawskie kamienice przełomu XIX i XX w. Poradnik dobrych praktyk architektonicznych” [red. J. S. Majewski, G. Mika], Warszawa 2024, s. 113, 148.
- Górczyński Makary, *Contested Territories: Town Planning in the Polish Kingdom at the Turn of the 19th and 20th Centuries*, Kalisz 2024, s. 10, 30.
- Komar-Michalczyk Katarzyna, *Posadzki z płytek ceramicznych i cementowych w kamienicach warszawskich XIX/XX w.*, [w:] „Warszawskie kamienice przełomu XIX i XX w. Poradnik dobrych praktyk architektonicznych” [red. J. S. Majewski, G. Mika], Warszawa 2024, s. 206, 214.
- Konstankiewicz Marek, *Modernizacja taboru kolejowego w II Rzeczypospolitej*, „Rocznik Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej” 2023, nr 4, s. 241, 246.
- Kozarzewska Alicja, *The impact of transformations of the space of tenement houses on the architectural form of the building*, „Acta Scientiarum Polonorum Architectura” 2023, s. 91, 97, 100.
- Łupienko Aleksander, *W stronę systemu. Infrastruktura techniczna dziewiętnastowiecznego miasta na przykładzie Galicji*, Łódź 2021, s. 106, 298.
- Majewski Jerzy S., *Rozwój kamienic warszawskich XIX/XX w.*, [w:] „Warszawskie kamienice przełomu XIX i XX w. Poradnik dobrych praktyk architektonicznych” [red. J. S. Majewski, G. Mika], Warszawa 2024, s. 46, 50-51.
- Mika Grzegorz, *Warszawa przed 1915 r. Urbanizacja epoki przemysłowej*, [w:] „Warszawskie kamienice przełomu XIX i XX w. Poradnik dobrych praktyk architektonicznych” [red. J. S. Majewski, G. Mika], Warszawa 2024, s. 26.
- Omilanowska-Kiljańczyk Małgorzata, *Architekt-urzędnik w służbie rosyjskiej. Antoni Jabłoński Jasieńczyk (1854–1918)*, Warszawa 2022, s. 213, 259.
- Omilanowska-Kiljańczyk Małgorzata, *Jak naprawdę nazywał się architekt znany w Polsce jako François Arveuf i czego dokonał przed przyjazdem do Warszawy?*, „Biuletyn Historii Sztuki” 2025, nr 1, s. 112-113.
- Porczyński Dominik, *The Architecture of the Rzeszów Downtown from the Flâneur Perspective*, „Przegląd Socjologii Jakościowej” 2023, nr 3, s. 84, 118.
- Roguska Jadwiga, *Twórcy i stopień zachowania pierwotnego rozplanowania warszawskiego pałacyku i kamienicy Stanisława Rusieckiego w świetle źródłowych materiałów*, „Builder” 2024, nr 5, s. 17, 25.
- Rozbicka Małgorzata, *Władysław Marconi, architekt wolno praktykujący (1848-1915). Część II. Czas stabilizacji, zdobywania nowych kompetencji i umacniania pozycji zawodowej i społecznej (około 1888-1898)*, „Teka Komisji Urbanistyki i Architektury Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Krakowie” 2024, nr 2, s. 352, 369, 371.
- Szustakiewicz Iwona, *Działalność zawodowa architekta Edwarda Goldberga (1842-1928)*, „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki” 2021, nr 2, s. 4.
- Wejbert-Wąsiewicz Ewelina, Porczyński Dominik, Rozalska Agata, *On Contemporary Issues in the Sociology of Art: Introduction*, „Przegląd Socjologii Jakościowej” 2021, nr 3, s. 12, 21.
- Wójtowicz Aleksandra, *Przestrzeń „Ozimy” Wacława Berenta*, Szczecin 2019, s. 61, 399.

Opracowania konserwatorskie:

- Maniakowski Damian, *Karta Ewidencyjna Zabytków Architektury i Budownictwa –kamienica czynszowa*, Warszawa, ul. Oboźna 11, Warszawa 2021, zb. Narodowego Instytutu Dziedzictwa.
- Teofiluk Sylwia, *Karta Ewidencyjna Zabytków Architektury i Budownictwa – kamienica*, Warszawa, ul. Śniadeckich 10, Warszawa 2019, zb. Narodowego Instytutu Dziedzictwa.

Dysertacje doktorskie:

- Kozarzewska Alicja, *Problematyka architektoniczno-ekonomiczna odnowy warszawskich kamienic z lat 1864-1914 w kontekście rewitalizacji*, Warszawa/Płock 2022 (promotor prof. dr hab. inż. arch. Elżbieta Dagny Ryńska, promotor pomocniczy dr inż. arch. Wojciech Wólkowski), s. 36, 80, 90, 91, 102, 104, 105, 107, 110, 112, 114, 137, 138, 149, 322.

3. Indeks Hirscha.

Dane wg bazy Google Scholar,

h-indeks = 4.

Informacje zawarte w pkt. IV powinny wskazywać również na bazę danych, na podstawie której zostały podane.

Przy wyborze tej bazy należy zwracać uwagę na specyfikę dziedziny i dyscypliny naukowej, w której kandydat ubiega się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Rada Doskonałości Naukowej informuje, że podawanie danych naukometrycznych – w opinii Rady Doskonałości Naukowej – jest wskazane i zalecane, wynika to także ze stosowanej powszechnie praktyki przez samych kandydatów ubiegających się o awans naukowy. Należy jednak podkreślić, że podane we wnioskach o wszczęcie postępowania awansowego dane naukometryczne nie mogą stanowić kryterium oceny dorobku naukowego Kandydata dla podmiotów doktoryzujących, habilitujących oraz samej Rady Doskonałości Naukowej, organów prowadzących postępowania w sprawie nadania stopnia lub tytułu. Zadaniem tych organów jest przede wszystkim ocena ekspercka dorobku naukowego Kandydata ubiegającego się o awans naukowy, zaś decyzja o nadaniu stopnia lub tytułu nie powinna być uzależniona od podania tych danych.

(podpis wnioskodawcy)